

Adv. Organiseret Kriminalitet 0106-71282-00001-08

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 19. august 2008 i sag

SS 3-6385/2008

Anklagemyndigheden
mod

Tiltalte 1

CPR nr. (Født 1987)

P.t. Vestre Fængsel

og

Tiltalte 2 (T2)

CPR nr. (Født 1970)

P.t. Vestre Fængsel

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 18. marts 2008.

Tiltalte 1

og

Tiltalte 2

er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993 om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 3.,
ved den 8. januar 2008, ca. kl. 17.25, i Københavns Lufthavn, Kastrup, i forening fra Tyrkiet til Danmark at have indført ikke under 9.660 gram heroin med henblik på videreoverdragelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos de tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres

- 9.660 gram heroin,
- 2 kufferter, mrk. Eminent,
- et Lebara simkort (Tiltalte 2),
- 2 Telia simkort,
- et Debitel simkort,
- en mobiltelefon mrk. Nokia,
- en mobiltelefon mrk. Philips og
- en mobiltelefon mrk. Samsung

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte begge i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1, jf. § 22, stk. 4, jf. § 32, udvises med indrejseforbud i et af retten nærmere fastsat tidsrum.

De tiltalte har begge nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte 1 har protesteret mod konfiskationspåstanden og hun har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Tiltalte 2 har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden. Han har taget bekræftende til genmæle over for udvisningspåstanden for det tilfælde, at han findes skyldig i tiltalen.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og vidnerne, **Vidne 1**, Skat, kriminalassistent **Vidne 2**, **Vidne 3**, Skat, kriminalassistent **Vidne 4**, **Vidne 5** og **Vidne 6 (V6)**.

Tiltalte 1 har til retsbogen i grundlovsforhøret den 9. januar 2008 afgivet følgende forklaring:

"...Anholdte ønsker ikke at udtale sig på nuværende tidspunkt...".

Tiltalte 1 har til retsbogen i § 747-forhøret den 6. februar 2008 afgivet følgende forklaring:

"...Sigtede nægtede sig skyldig.

Sigtede forklarede, at hun har kendt **Tiltalte 2** i 4-5 år. Hun mødte ham i Rumænien i hendes landsby, hvor han spillede fodbold med hendes brødre, og med tiden blev de venner. Han kom til Rumænien ca. 4 gange årligt, hvor han kom i sin bil, og herudover havde de telefonisk kontakt. I november 2007 blev de kærester, og hun rejste med ham til Holland, fordi han havde lovet hende et job. I Holland boede de hos hans forældre. Hun søgte et job på en fabrik, men fik det ikke, da hun ikke havde sine papirer i orden. Hun tilbragte meget af tiden i forældrenes hus, og når hun gik ud, var det altid sammen med **Tiltalte 2**. Han arbejdede ikke, mens de var i Holland, men han fik økonomisk støtte fra rådhuset. Hun ved ikke, hvad **Tiltalte 2** tidligere har arbejdet med.

Nogle gange gik han ud uden hende. Han sagde, at han gik på bar og så fodboldkampe eller besøgte venner. Han talte en del i telefon, men hun forstod ikke sproget. De havde ingen kontakt til naboerne. Mens hun var i Holland, rejste han en uge til Brasilien, og i slutningens af december 2007 foreslog

Tiltalte 2, at de skulle rejse til Tyrkiet sammen, hvilket de gjorde den 2. januar 2008. Om morgenen den dag de rejste solgte han sin bil af mærket Mazda. Hun ved ikke, hvem der bestilte billetterne, men Tiltalte 2 talte med en ven, hvor der blev nævnt noget med nogle billetter. De fløj til Istanbul, hvor de blev hentet af nogen i en bil og kørt til et hotel, hvor de overnattede i 4 dage. De tilbragte dagene med at gå i forretninger. I en butik sagde Tiltalte 2, at hun skulle købe noget tøj, da der var udsalg, og hun købte en del tøj. Også mens de var i Istanbul talte Tiltalte 2 en del i telefon. Hun ringede til sine forældre fra hotellets telefon. På grund af hendes indkøb havde de ikke plads til tøjet i de tasker, de havde medbragt, og Tiltalte 2 gik derfor ud i byen og købte nogle kufferter. Han var væk i ca. 2-3 timer. Hun blev på hotelværelset, hvor hun faldt i søvn. Da hun vågnede var der to kufferter på værelset, og lidt efter kom Tiltalte 2. Hun bemærkede ikke noget usædvanligt, da hun pakkede kufferterne. De virkede nye.

Efter Istanbul tog de med bus til Izmir, idet Tiltalte 2's bror boede i nærheden heraf. De overnattede på hotel i 3 dage. I Izmir skulle hun løfte sin kuffert op over en kantsten, og hun bemærkede at den var tung, hvilket hun ikke havde lagt mærke til tidligere, da hun havde trukket kufferten, der havde hjul. I Izmir tilbragte de dagene med at gå ture i byen og i zoologisk have. De var sammen hele tiden, bortset fra ca. to timer, hvor Tiltalte 2 tog alene ud i byen. De mødtes ikke med Tiltalte 2's bror. Tiltalte 2 talte også en del i telefon, mens de var i Izmir. Han havde 3 forskellige mobiltelefoner. Hun ringede til sine forældre en enkelt gang.

I Izmir fortalte Tiltalte 2, at de også skulle til Danmark, fordi der var så smukt der. De skulle ikke besøge nogen i Danmark. De tog sammen hen til et rejsebureau, hvor Tiltalte 2 talte med en dame, men han gik senere ud på egen hånd og købte billetterne. Han var væk 1½-2 timer. Kufferterne var på hotelværelset. De fløj fra Izmir til København via Istanbul. De havde ikke kontakt med deres kufferter i Istanbul. Hun ringede til sine forældre fra Istanbul, og Tiltalte 2 talte også i telefon, men hun fik ikke af vide, hvem han talte med. Han blev ofte irriteret, hvis hun spurgte for meget til, hvem han talte med. På et tidspunkt sagde han til hende, at han ville holde en fest for hende, hvis hun nogensinde kom til at forstå hans sprog.

De sad ved siden af hinanden i flyet til København, og da de landede gik de til bagageudleveringen. De skiftedes til at gå på toilettet, men det tog lang tid for hende da der var kø. Da hun kom tilbage, var kufferterne og den røde sportstaske kommet. Hun ved ikke, hvor den sorte sportstaske var, men hun troede, at Tiltalte 2 måske havde pakket den ned i sin kuffert. Udover kufferterne og den røde sportstaske havde hun en skuldertaske med sit pas og nogle af deres personlige dokumenter, men det var Tiltalte 2, som havde flybilletterne. I den røde sportstaske var der fodtøj samt enkelte andre ting, herunder en Phillips mobiltelefon i æske, som de havde købt i Istanbul. Der var ingen bagagemærker på kufferterne, men det havde der været i Iz-

mir.

Tiltalte 2 bad hende om, at gå i forvejen, da han skulle spørge nogen om noget. Hun gik den samme vej som de øvrige passagerer, og kom til det sted, hvor man køber billetter til metroen. Hun ventede i lang tid på **Tiltalte 2**. I begyndelsen troede hun, at han havde forladt hende eller at det var en dårlig spøg. Hun kiggede hans papirer igennem og fandt et telefonnummer, som hun forsøgte at ringe til 3-4 gange, men hun kunne ikke finde ud af at ringe fra mønttelefonen. Mens hun ventede, gik hun udenfor og røg en cigaret på taxaholdepladsen. På et tidspunkt blev hendes navn kaldt over højtaleren, og hun gik over til informationen. Et øjeblik efter blev hun hentet af 3 personer, heriblandt en kvindelig politibetjent. Hun blev ført til et lokale, hvor hendes bagage blev åbnet, og hendes tøj blev taget ud. De vejede hendes kuffert, og stak en skruetrækkerlignende genstand i kufferten, og der kom noget hvidt pulver til syne. Hun fik af vide, at der var et problem, og hun forstod, der at der var tale om narkotika. Herefter blev hun taget med på en politistation, hvor der kom en tolk til stede. Hun ved ikke, hvordan narkotikaen er havnet i kufferterne. Ingen udover hende og **Tiltalte 2** havde adgang til kufferterne. Hun ved heller ikke, om **Tiltalte 2** vidste, at der var narkotika i kufferterne.

Foreholdt **Tiltalte 2's** forklaring til politiet forklarede sigtede, at hun ikke var med ude at købe kufferterne i Istanbul, og **Tiltalte 2** har ikke nævnt noget om den person, han købte kufferterne af. Hun fastholder, at de boede hos hans forældre mens de var i Holland.

Adspurgt af forsvareren forklarede sigtede, at landsbyen hun kommer fra i Rumænien har ca. 1000 huse. Hun bor sammen med sine forældre, søskende og datter på 4 år. Hun har gået i skole i 8 år og gik ud, da hun var 15 år. Begge hendes forældre arbejder. I september 2003 rejste hun med bus til Spanien sammen med sin mor og sin storebror for at arbejde i landbruget. Fra august 2007 til den 5.-6. oktober 2007 arbejdede hun i landbruget i Ungarn. Hun var sammen med sin kæreste, som hun har datteren sammen med. Hendes mor tog sig af datteren mens hun var væk. Forholdet til kæresten endte efter hjemkomsten til Rumænien.

Hun lærte **Tiltalte 2** at kende, fordi han havde en kæreste i landsbyen. Hun havde et godt indtryk af ham. Han har fortalt hende, at han har rejst i hele Europa. Det var først, da de kom til Holland, at de blev kærester. Hun var bekymret før afrejsen, men så frem til det arbejde på en fiskefabrik, hun var blevet stillet i sigte, da hun på den måde kunne hjælpe sine forældre økonomisk. Da det viste sig, at hun ikke kunne få arbejde alligevel, ønskede hun at tage tilbage til Rumænien, men **Tiltalte 2** sagde, at hun først kunne komme hjem efter 3-4 måneder. Hun talte i telefon med familien hver 3-4 dag, fordi hendes mor var meget bekymret for hende. Hun havde ingen penge selv. Enten gav **Tiltalte 2** hende penge eller også købte han ting til hende.

Hun var ikke med, da billetterne til Istanbul blev købt. Det var noget en af **Tiltalte 2's** venner arrangerede, og billetterne kunne afhentes i lufthavnen. Det var dagen efter, at de ankom til Istanbul, at hun første gang købte tøj i den butik, **Tiltalte 2** havde anvist. Denne dag købte hun et par bukser og en bluse. Næste dag startede de med at gå i biografen. De sad ved siden af hinanden, og i pausen købte **Tiltalte 2** sodavand og popcorn. Bagefter tog de tilbage til forretningen fra dagen før, og hun købte yderligere 4 par bukser og 6-7 bluser. Hun købte også noget tøj til datteren samt en jakke til sig selv. Igen betalte **Tiltalte 2**. Efter indkøbene den anden dag, talte de om, at de havde behov for ekstra tasker. Hun forestillede sig, at de skulle købe en ekstra sportstaske. Da hun så kufferterne blev hun overrasket over, hvor fine de var. Hun ringede til sin mor fra hotellets telefon, fordi **Tiltalte 2** sagde, at hun ikke længere skulle bruge mobiltelefonen. Det var ham, der ringede op og talte med hendes mor først. Bagefter talte hun med sin mor, mens **Tiltalte 2** stadig var på værelset. I lufthavnen i København er det korrekt, at **Tiltalte 2** skyndte på hende, da hun var på toilettet, men han virkede i øvrigt rolig. Da hun kom tilbage fra toilettet, havde han stillet hendes kuffert og røde sportstaske på en bagagevogn. Hun så ikke, hvor hans kuffert var. Han sagde, at hun skulle gå i forvejen. Mens hun ventede i ankomsthallen, talte hun ikke med nogen. Hun tror, at hun ventede i ca. 2 timer, måske mere end 2 timer. Hun var meget forviret og chokeret over, at han ikke var kommet og forstod derfor heller ikke rigtigt, hvad der skete, da hun blev ført med politiet. Da kufferten var blevet åbnet, tænkte hun først og fremmest på, hvor **Tiltalte 2** var. I dag tænker hun, at **Tiltalte 2** vidste noget om narkotikaen i kufferterne.

Adspurgt af advokat Lund Christensen oplyser sigtede, at hendes mors telefonnummer er **Tlf nr. 1**. Hun kan ikke huske hendes søsters telefonnumre. Begge telefonnumre er lagret i **Tiltalte 2's** telefon. Hendes mor under navnet mama og søsteren under søsterens navn **Person 1**..."..

Tiltalte 1 har til retsbogen under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring:

"...Tiltaltes forklaring til retsbogen i § 747-forhøret den 6. februar 2008 side 1, øverst, og side 5, midt, blev læst op.

Tiltalte forklarede supplerende, at hendes datters farmor passede datteren, mens tiltalte var i Spanien for at arbejde. Tiltalte forklarede endvidere, at hun ikke kunne have sin datter med til Holland, fordi datteren er registreret i sin fars navn, og fordi han aldrig ville give tilladelse til, at tiltalte kunne få datteren med til Holland. Det var meningen, at tiltalte skulle være i Holland i 3 måneder, og at hun derefter skulle vende tilbage til Rumænien. I Holland var tiltalte ude på en fiskefabrik sammen med medtiltalte, **Tiltalte 2 (T2)**. Fabrikens ejer var også til stede. **T2** talte med fabrikens ejer, og bagefter sagde **T2**, at tiltalte ikke kunne få et job på fabrikken, fordi

hendes papirer ikke var i orden. Tiltalte forstod ikke det sprog, som T2 og fabriksejeren talte sammen på. Fabrikken ligger 20 minutters bilkørsel fra en by, der hedder Leystat. Tiltalte stavede bynavnet L-e-y-s-t-a-t. Hun vil anslå, at fabrikken ligger 25-28 km fra T2's forældres hjem. Det er korrekt, at hun og T2 først blev kæresten efter, at de var ankommet til Holland. Grunden til, at hun tog med T2 til Holland, var, at han havde lovet hende et job. Tiltalte havde ikke sin egen telefon i Holland. Hun ringede hjem fra T2's telefon. Udspurgt, forklarede tiltalte, at hun også under afhøringen hos politiet har forklaret om T2's tur til Brasilien.

Forehold sin forklaring til afhøringsrapport af 8. januar 2008, bilag 7-1, side 5, hvoraf fremgår følgende:

"...Hun er forespurgt om hvorvidt han havde været i Brasilien. Det vidste hun ikke noget om.",

forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at hun under den første afhøring hos politiet sagde, at hun ikke vidste noget om, hvorvidt T2 havde været i Brasilien. Tiltalte forklarede, at det skyldes, at hun var meget forskrækket og forvirret under afhøringen, og at hun derfor på dette tidspunkt faktisk ikke kunne huske, at T2 havde været i Brasilien. Under de efterfølgende afhøringer fortalte hun, at T2 havde været i Brasilien.

Udspurgt af forsvareren, advokat Jakob Juul, forklarede tiltalte, at hun har 2 brødre og 4 søstre samt, at en af brødrene er ældre end tiltalte, mens resten af hendes søskende er yngre end hende. Hendes søskende bor hjemme hos forældrene bortset fra en, som bor i en anden landsby. Hendes yngste søster er på nuværende tidspunkt 8 måneder gammel. Tiltalte forklarede derefter, at hun var i Spanien for at arbejde sammen med sin mor og sin storebror i 7-8 måneder i 2004/2005. Hun havde arbejde som daglejer i Rumænien efter, at hun var gået ud af skolen. Hun hjalp endvidere sine forældre, som dels har noget jord, de dyrker, og dels har jobs. Faren arbejder i byggebranchen, og moren på fabrik. Forældrene er fattige. I Ungarn arbejdede tiltalte ved landbruget på samme måde, som hun gjorde det i Spanien. Hendes daværende kæreste var med hende i Ungarn. Hun og kæresten forlod endegyldigt hinanden efter opholdet i Ungarn.

Tiltalte forklarede derefter, at T2 havde fortalt, at han selv ejede fiskefabrikken i Holland. Det var vigtigt for hende at få jobbet i Holland og tjene pengene, fordi hendes familie er fattige, og fordi hendes mindste søster er syg og skal opereres 3 gange. Tiltalte selv har en lettere anæmi, hvilket hun har fortalt T2 om. Tiltalte og T2 kørte fra Rumænien til Holland i bil. T2 talte med hendes forældre forinden. Forældrene syntes også, at T2 var et godt menneske, og de syntes, at det var en god ide, at hun tog med ham til Holland for at arbejde. I Holland boede de hos T2's forældre i en lejlighed. Lejligheden bestod af to værelser og en stue samt et badeværelse og et toilet. Tiltalte og T2 havde deres eget værelse. Tiltalte forstår ikke

det sprog, som T2's forældre taler. Tiltalte havde overhovedet ingen penge med sig til Holland. Hun fik penge af T2, hvis hun skulle bruge nogle. Hun fandt først ud af efter, at hun var kommet til Holland, at T2 ikke var ejer af fiskefabrikken, og at han havde løjet for hende. Nogle dage efter besøget på fabrikken, hvor hun havde fået at vide, at hun ikke kunne få arbejde, sagde hun derfor til T2, at hun ville hjem igen til Rumænien. Hun opholdt sig mest i lejligheden, mens hun var i Holland. Nogle gange gik hun og T2 ud. Det er rigtigt som forklaret af T2, at hun græd meget og ville hjem, og at hun talte meget med sin mor i telefon. T2's forklaring om, at det var hende, der bestemte, hvor de skulle hen, og hvad de skulle foretage sig, er ikke rigtigt. Det var derimod T2, der bestemte. Tiltalte opholdt sig i lejligheden i Holland, mens T2 var i Brasilien. Han efterlod en mobiltelefon til hende, sådan at hun kunne ringe hjem til sin familie.

Foreholdt T2's forklaring om, at tiltalte var med på en biltur til Danmark den 25. december 2007, forklarede tiltalte, at hun ikke var i Danmark på dette tidspunkt, og at hun opholdt sig i Holland hele tiden, indtil de rejste til Tyrkiet. I perioden omkring den 25. december 2007 var T2 væk i ca. et døgn tid.

Vedrørende rejsen til Tyrkiet forklarede tiltalte, at T2 tidligere havde fortalt hende, at de skulle rejse i forbindelse med nytårsaften, men der var intet sikkert. Det var først på selve afrejsedagen, den 2. januar 2008, at hun fik at vide, at de skulle afsted til Tyrkiet. T2 sagde ikke noget om, hvor længe de skulle være væk. T2 sagde, at hun ikke havde brug for at tage så meget tøj med, fordi han ville købe tøj til hende i Tyrkiet. De havde denne snak på afrejsedagen. Tiltalte tog derfor 3-4 par bukser og 4-5 bluser med udover det tøj, som hun havde på. Hun pakkede sine ting ned i en sportstaske. Tiltalte var ikke med til at købe billetterne til rejsen. T2's nevø kørte dem i bil til lufthavnen. Det var første gang, at tiltalte var i en lufthavn og første gang, at hun skulle op at flyve. I Istanbul blev de hentet af 2 mænd i lufthavnen. Tiltalte ved ikke, hvem de pågældende var. Den ene mand var en ældre mand, mens den anden var en yngre mand på ca. 25 år. T2 havde sagt til hende, at de skulle på ferie i Tyrkiet. Tiltalte spurgte ikke, hvad de skulle se dernede, eller hvor længe de skulle være væk. T2 havde sagt, at de skulle tilbage til Holland igen. T2 fortalte ikke noget om deres rejserute, og hun spurgte ikke, fordi T2 havde sagt, at han ikke brød sig om, at hun stillede for mange spørgsmål.

Tiltaltes forklaring til retsbogen i § 747-forhøret den 6. februar 2008 side 3, midt, og side 5 nederst, blev læst op.

Tiltalte forklarede supplerende, at hun og T2 talte sammen om, at de havde brug for noget mere plads til deres bagage. Hun tror, at de var lige gode om at bringe ennet på banc, for T2 havde købt meget tøj til hende, og de rådførte sig med hinanden om, at de skulle købe flere tasker. De var i byen sammen, og vejret var dårligt. Tiltalte sagde, at hun var træt, og at hun

ville hjem og tage et bad på hotelværelset. T2 sagde, at han ville tage afsted alene for at købe tasker. T2 sagde ikke, hvor han ville tage hen for at købe taskerne. Da T2 kom tilbage, lå tiltalte på hotelværelset og sov, og hun hørte ham ikke komme tilbage. Hun opdagede kufferterne, som stod på værelset, da hun vågnede. Da hun kort tid efter kom ud fra badeværelset, kom T2 i det samme øjeblik ind på værelset, og hun spurgte ham, hvor han havde været. T2 svarede, at han havde været nede ved receptionen. Hun spurgte, hvorfor han havde købt 2 kufferter, og han svarede, at han også gerne ville have en. Tiltalte mener ikke, at det havde været nødvendigt at købe 2 kufferter. T2 sagde ikke, hvor han havde købt kufferterne eller, hvor meget han havde betalt for dem, og hun spurgte ikke. Tiltalte rørte første gang ved en kuffert inden afrejsen fra Izmir, da hun pakkede sine ting ned. Hun løftede ikke op i kufferten i den forbindelse. Der var ikke noget mærkeligt at se ved kufferten. Kufferten havde hjul og derfor trak hun den, mens hun gik. Hun løftede slet ikke op i kufferten, mens de befandt sig i Istanbul. Det var først, da de tog afsted fra Izmir, at hun løftede op i kufferten for første gang, og da mærkede hun, at den føltes tung. I Istanbul havde T2 løftet begge kufferter op i bussen.

Udspurgt af forsvareren, advokat Jakob Juul, forklarede tiltalte, at hun og T2 taler rumænsk sammen. T2 forstår og taler rumænsk, men han taler ikke et korrekt rumænsk. Det var T2, der fandt butikken, hvor de købte tøj til hende. T2 sagde, at hun kunne købe tøj i denne butik, fordi der var udsalg. Han sagde ikke noget om, hvor meget hun måtte købe. Det er rigtigt, at hun købte 5 par bukser og 7-8 bluser samt en jakke til sig selv. Hun købte også et par tøfler og et sæt tøj bestående af bukser og en bluse til sin datter, fordi hun regnede med, at hun skulle tilbage til Rumænien kort tid efter. T2 havde sagt til hende, at de skulle rejse sammen tilbage til Holland, og at tiltalte derefter kunne rejse tilbage til Rumænien. Det var planen, at T2 skulle tage med hende til Rumænien. Tiltalte vidste ikke, at de skulle til Izmir før efter, at de kommet til Tyrkiet. T2 ringede efter en taxa, da de skulle fra hotellet i Izmir til lufthavnen. De tog hver sin kuffert for at gå hen til taxaen. Der var en kantsten, og det var i den forbindelse, at tiltalte for første gang løftede op i sin kuffert, idet hun løftede den for at få den op over kantstenen. Hun sagde til T2, at hun syntes, at kufferten var lidt tung. T2 svarede, at det var hendes tøj, der var tungt, og det troede hun på, eftersom kufferten var propfyldt med tøj. På hotelværelset i Istanbul havde kufferten ligget på gulvet, mens tiltalte pakkede den. Hun løftede blot låget op og lagde sine ting ned. I Izmir lå hendes kuffert på samme måde på gulvet, og hun løftede blot låget, når hun skulle tage skiftetøj.

Foreholdt T2's forklaring om, at det efter hans opfattelse var hende eller nogle rumænere, der anskaffede de to kufferter, forklarede tiltalte, at hun ikke mødtes med nogen fremmede mennesker og heller ikke nogen rumænere, mens de var i Istanbul. Hendes bror har ikke haft noget med indsmuglingen at gøre. Tiltalte ved ikke, hvorfor T2 beskylder hende, hendes mor og hendes bror for de ting.

Tiltaltes forklaring til retsbogen i § 747-forhøret den 6. februar 2008 side 3, nederst og side 4, øverst, blev læst op.

Tiltalte forklarede, at T2 fortalte, at han havde en bror, som boede i nærheden af Izmir, og han sagde, at de skulle besøge broren. Det var det, der var formålet med turen til Izmir. T2 sagde ikke noget om, hvor længe de skulle blive i Izmir, og tiltalte spurgte ikke, fordi hun vidste, at han ikke ville bryde sig om det. Hun tror, at det var på andendagen, at T2 foreslog, at de skulle rejse til Danmark. T2 sagde, at Danmark var et smukt land, og at han derfor ville tage hende med på ferie i Danmark. Tiltalte var ikke særlig henrykt hverken ved rejsen til Tyrkiet eller ved rejsen til Danmark, og dette vidste T2 godt. Tiltalte tog med på rejserne, fordi T2 lovede hende, at hun kunne rejse tilbage til Rumænien, hvis hun tog med ham på ferie. De traf ikke T2's bror i Izmir, og tiltalte spurgte ikke hvorfor. T2 bad hende også om at tage med hen på billetkontoret, da de skulle derhen den anden gang, men hun sagde, at hun var træt, og at hun hellere ville blive på hotelværelset. T2 sagde ikke noget om, hvor længe de skulle være i Danmark, eller hvad de skulle bagefter, og hun spurgte ikke. T2 sagde blot, at hun skulle tage meget tøj med, fordi det var koldt i Danmark.

Tiltaltes forklaring til retsbogen i § 747-forhøret den 6. februar 2008 fra side 4, midt til side 5 øverst, samt side 5 nederst og side 6, blev læst op.

Tiltalte forklarede, at hun og T2 fulgtes sammen til bagageudleveringen i Københavns Lufthavn. Hun har ingen erindring om, at de talte sammen, mens de fulgtes derhen. I flyet havde de ikke talt om, hvad der skulle ske i Danmark. Hun havde forestillet sig, at de skulle bo på hotel, og at han ville vise hende byen. Hun spurgte ham ikke ud om det, fordi hun vidste, at han ville blive irriteret, når hun spurgte. Mobiltelefonen af mærket Phillips i æsken tilhører T2. Hun er ikke klar over, hvorfor han købte den, hvilket skete i Tyrkiet. T2 sagde, at han ikke havde plads til telefonen, og at hun derfor skulle lægge den i sin taske. Hun ved ikke, om T2 kunne have haft plads til telefonen i sin bagage. Da hun gik rundt i Københavns Lufthavn alene og ventede på T2, bemærkede hun, at bagagesedlerne manglede på hendes bagage. Hun er ikke klar over, hvor bagagemærkerne er blevet af. T2 var den første af dem, der gik på toilettet, og det skete, da de ventede på bagagen. Derefter gik tiltalte på toilettet, og det er rigtigt, at hun var der lidt langt tid, fordi der var kø. T2 kom ind på toilettet på et tidspunkt og skyndede på hende. Hun bad ham vente og sagde, at hun stod i kø. Da hun forlod toilettet, gik hun tilbage til bagagebåndet, hvor T2 befandt sig. På dette tidspunkt var hendes bagage allerede ankommet, og den var blevet lagt op på en bagagevogn. Tiltalte så ikke noget til T2's bagage. T2 havde ikke nogen bagagevogn selv. T2 sagde, at hun skulle i forvejen, og at han nok skulle følge efter. Han sagde, at han ville blive lidt, fordi han skulle hente informationen og spørge nogen om et eller andet. Tiltalte gik derfor i forvejen i tillid til, at T2 ville følge efter. De talte ikke om, hvor de skulle

mødes bagefter. Spørgsmålet blev slet ikke rejst, og de talte heller ikke om, hvad de skulle gøre, hvis de blev skilt ad. Tiltalte tror, at hun havnede nede ved billetsalget til metroen. Det er rigtigt, at hun gik ud på taxaholdepladsen for at ryge. Hun vidste ikke, at der lå en taxaholdeplads der. Hun gik ud der, hvor hun så alle andre mennesker gå ud. Udenfor røg hun cigaret og derefter gik hun indenfor igen. Hun tænkte slet ikke på, hvordan T2 skulle kunne finde hende, mens hun var udenfor. Hun havde aldrig tidligere været i Københavns Lufthavn. Da hendes navn blev kaldt i højtaleren, tænkte hun ikke noget særligt ved det, men gik hen til informationsskranken for at høre, hvorfor hun var blevet kaldt. Det er nok rigtigt, at det lå i baghovedet, at det var T2, der søgte hende. Det er rigtigt, at hun ventede længe i lufthavnen, og at hun ikke henvendte sig i informationsskranken. Dette skyldes, at hun ikke taler fremmedsprog.

Forevist fotos fra Københavns Lufthavn, sagens bilag 21, forklarede tiltalte vedrørende foto 2, at det er hende, der ses midt i billedet bag bagagevognen, hvorpå der ligger en kuffert og en rød taske. Vedrørende foto 3 forklarede tiltalte, at hun og T2 ses midt i billedet på vej hen mod rulletrappen. Vedrørende foto 4 forklarede tiltalte, at hun nu husker, at hun og T2 talte sammen om, at hun skulle passe på på trappen. Dette skyldes, at tiltalte - bortset fra i lufthavnen i Holland - ikke tidligere havde prøvet at gå på en rulletrappe, og hun var meget bange for den. Vedrørende foto 5 forklarede tiltalte, at hun ses midt i billedet, og det er T2, der ses foran hende. Tiltalte fattede ikke på noget tidspunkt under opholdet i Københavns Lufthavn mistanke om, at der kunne være noget galt. Da T2 ikke dukkede op, tænkte hun, at hun måske havde forladt hende, eller det var en farce. Hun forsøgte at ringe fra en mønttelefon, men hun kunne ikke få den til at virke. Hun havde ingen mobiltelefon på sig. Hun puttede først en euro i mønttelefonen, som hun ikke fik tilbage. Derefter puttede hun en to-euro mønt i, som maskinen gav hende tilbage. Mens hun ventede, tænkte hun på, at hun ville henvende sig hos politiet, hvis T2 ikke dukkede op. Der stod 2 damer i informationsskranken, da hun henvendte sig efter, at hun var blevet kaldt op i højtaleren. Den ene af damerne spurgte på engelsk og med tegnsprog, hvad tiltalte ville. Tiltalte taler ikke engelsk. Tiltalte viste damen med hænderne, at hun havde hørt sit navn blev råbt i højtaleren. Da damen hørte det, sagde hun: "Et øjeblik". Tiltalte ventede derefter 2-3 minutter og derefter kom en kvindelig og to mandlige betjente til stede, som bad tiltalte følge med. Dette blev tiltalte ikke bekymret over. Tiltalte blev ført hen til et lokale, hvor politiet tog hendes kuffert og den røde taske fra hende. En af betjentene forsøgte at åbne kufferten. Tiltalte gik hen og hjalp betjenten og åbnede kufferten, idet hun brugte koden til låsen. Derefter tog betjenten alt hendes tøj op af kufferten og han lagde derefter kufferten op på en vægt. Derefter stak betjenten noget, der lignede en skruetrækker, ind i kufferten, hvorpå der kom noget hvidt pulver med op. Betjenten sagde: "Problem" til hende. Tiltalte spurgte, hvilket problem, og betjenten svarede: "Drugs". Tiltalte vidste godt, hvad drugs betød. Tiltalte blev meget chokeret. I første omgang tænkte hun mest på, hvor T2 mon var. Hun tænkte også på, at hun følte sig ud-

nyttet af T2.

Tiltalte forklarede derefter, at hun og T2 har talt sammen én gang inde i kirken i fængslet. Hun kunne ikke huske, i hvilken måned det var. T2 foreslog hende at skifte advokat, men det ønskede tiltalte ikke. T2 sagde, at han ville finde hende en bedre advokat, og han sagde, at hendes advokat arbejdede for politiet. De talte ikke sammen om sagen. Hun og T2 har set hinanden i kirken endnu én gang derefter, men ved den lejlighed talte de ikke sammen. Tiltalte er bekendt med, at T2 for ca. 3 uger siden talte med en rumænsk kvinde ved navn Person 2, og at T2 sagde til den rumænske kvinde, at tiltalte skulle tage skylden for de 5 kg. heroin, eftersom hun havde fået tøj af ham. T2 sagde også til den rumænske kvinde, at tiltalte ikke havde vidst noget om, at der var heroin i kufferten, og han sagde, at han heller ikke selv havde vidst det.

....

Tiltalte forklarede herefter, at T2 også skulle have sagt til den rumænske kvinde, at det var ham, der havde indkøbt kufferterne.

Udspurgt af anklageren om, hvorvidt tiltalte har forklaret om den omtalte rumænske kvinde tidligere, forklarede tiltalte, at hun kun har nævnt den rumænske kvinde over for sin forsvarer.

....

Tiltalte bekræftede, at hun forsøgte at ringe fra en mønttelefon i lufthavnen. Hun havde 5 - 6 euro i sin pung. Pengene havde hun fået af T2 1 - 2 dage før ankomsten til København. Tiltalte forklarede dernæst, at hun ikke havde været bekendt med, at T2 havde været i Danmark tidligere. T2 havde fortalt, at han havde rejst i hele Europa, men ikke nævnt Danmark specifikt. Hun vidste godt, at T2 tidligere havde rejst sammen med hendes bror, idet T2 havde haft inviteret hendes bror på ferie i Holland. Hun vidste ikke, om hendes bror og T2 har været andre steder sammen.

Vedrørende kosterrapporten, sagens bilag 18, koster nr. 10, ad originalæske til Samsung mobiltelefon, forklarede tiltalte, at mobiltelefonen blev indkøbt i Tyrkiet. Ad lejefaktura vedrørende bil mrk. Peugeot, forklarede tiltalte, at hun fik dokumenterne af T2 og at hun ikke var klar over, hvilke dokumenter der var, samt der på papirerne stod det telefonnummer, som hun forsøgte at ringe til fra Københavns Lufthavn. Vedrørende koster 15, en mobiltelefon mrk. Philips, forklarede tiltalte, at telefonen tilhører T2, og at han havde lagt den ned i den røde sportstaske, hvor deres fodtøj lå. Vedrørende koster nr. 16, 4 stk. SIM-kort, forklarede tiltalte, at alle SIM-kortene tilhører T2.

....

Vedrørende bilag 33-3-1, brevet til tiltalte, hvori det hedder:

"Jeg har forsøgt utallige gange at sige til dig, at vi skulle gå langsomt frem.",

forklarede tiltalte, at hun ikke er klar over, hvad **T2** mener.

Vedrørende samme bilag, hvori det hedder:

"Som om vi ikke var sammen under denne rejse.",

forklarede tiltalte, at hun ikke forstår, hvad **T2** vil sige med disse ting.

Vedrørende samme bilag, hvori det hedder:

"Du kender jo grunden til vi sidder herinde bedre.",

forklarede tiltalte, at hun simpelthen ikke forstår, hvad **T2** vil sige.

Vedrørende samme bilag, hvori det hedder:

"Hvad ville I med mig, dig, din storebror **Person 3** og din mor?",

forklarede tiltalte, at hun og hendes familie intet ville med ham, og at hun ikke ved, hvorfor han beskylder dem for at stå bag indsmuglingen.

....

Udspurgt af forsvareren, advokat Jakob Juul, forklarede tiltalte, at hun ikke har forstand på at udskifte et SIM-kort i en mobiltelefon. Tiltalte forklarede dernæst, at hun ikke fra hverken Holland eller Tyrkiet har ringet **T2** op fra en mobiltelefon. **T2** overlod hende en mobiltelefon, da han rejste til Brasilien. Det var altid ham, der ringede hende op. Hun er ikke klar over, hvor Brasilien ligger. Tiltalte forklarede derefter, at hun ikke et eneste sekund havde nogen mistanke om, at der foregik noget ulovligt. Hun ved fra film, hvordan narkotikasmugling kan foregå, men hun havde ingen mistanke overhovedet.

Udspurgt af medtiltaltes forsvarer, advokat Laue Traberg Smidt, forklarede tiltalte, at hun hverken kan tale eller læse tyrkisk.

Udspurgt påny af anklageren forklarede tiltalte, at hun ikke har ringet til sin familie fra den mobiltelefon, som **T2** gav hende, da han tog til Brasilien.

Foreholdt retsbogen side 24, hvorefter hun i forrige retsmøde forklarede, at hun fik mobiltelefonen for at kunne ringe til sin familie, forklarede tiltalte,

at det er muligt, men at hun ikke husker det helt nøjagtigt, og at det især var for, at **T2** skulle kunne ringe til hende, at han gav hende mobiltelefonen....".

Tiltalte 2 har til retsbogen i grundlovsforhøret den 9. januar 2008 afgivet følgende forklaring:

"...Anholdte ønsker ikke at udtale sig på nuværende tidspunkt....".

Tiltalte 2 har til retsbogen under hovedforhandlingen afgivet følgende forklaring:

"... **Tiltalte 2** forklarede, at han er født i Tyrkiet, men at han nu er Hollandsk statsborger og har boet i Holland i 30 år. Medtiltalte **Tiltalte 1** er hans kæreste. Han har kendt hende, siden hun var 14 år gammel. De har været kæresten i en periode på 2-3 måneder op til indrejsen i Danmark. Tiltalte er gift med en kvinde i Rumænien, som bor i samme landsby som **Tiltalte 1**. Det er fra landsbyen, at tiltalte kender **Tiltalte 1** og hendes familie. I Holland har tiltalte arbejdet som chauffør. Han køber og reparerer endvidere biler, som han sælger i udlandet. Han er selvstændig. Tiltalte og **Tiltalte 1** har boet sammen i Holland i 2-3 måneder, og de var sammen stort set alle døgnets timer. Tiltalte arbejdede ikke i denne periode. De boede hos tiltaltes forældre og søskende. Så vidt tiltalte ved, arbejdede **Tiltalte 1** i Ungarn, sidst hun var i arbejde. Under opholdet i Holland arbejdede **Tiltalte 1** ikke. De levede af hans opsparede midler og blev endvidere forsørget af hans familie, og de havde ikke de store udgifter. **Tiltalte 1** fik kost og logi gratis. Tiltalte har tre børn, hvoraf 2 bor i Holland, medens det tredje barn er i Rumænien. Børnene bor hos deres mødre. Tiltalte hjælper til økonomisk med at forsørge børnene. **Tiltalte 1** har sine forældre og to brødre samt fire eller fem søstre i Rumænien. **Tiltalte 1's** familie har ikke hjulpet dem økonomisk.

Tiltalte forklarede derefter, at det er korrekt, at han og **Tiltalte 1** rejste fra Holland til Tyrkiet den 2. januar 2008. Formålet var et turistbesøg. Tiltalte ville vise **Tiltalte 1** sit hjemland. De skulle have været rejst inden nytår, men de kunne ikke få billetter før. Det var **Tiltalte 1**, der foreslog turen til Tyrkiet. Tiltalte havde lige været i Rumænien 2 gange på dette tidspunkt, og han havde faktisk ikke lyst til at rejse igen. Hertil kom, at **Tiltalte 1** også havde sagt, at hun ikke ville rejse i det første år efter indrejsen til Holland, men hun ændrede mening. **Tiltalte 1** sagde, at hun led af blodmangel, og at hun havde brug for at rejse. **Tiltalte 1** havde ikke nævnt noget om, at hun havde blodmangel før. Tiltalte havde lovet **Tiltalte 1's** mor at passe godt på hende, og da han holder meget af hende, ville han gøre alt for at gøre hende lykkelig, og derfor var han indforstået med at tage til Tyrkiet. **Tiltalte 1** havde endvidere svært ved at forholde sig i ro, medens hun opholdt sig i Holland. Hun ville hele tiden ud og rejse. Tiltalte og **Tiltalte 1** henvendte sig sammen på et rejsebureau et par dage før afrejsen. Tiltalte førte ordet, da

han taler hollandsk. Tiltalte har betalt for billetterne. De købte enkeltbilletter, fordi de ikke vidste, hvad de ville foretage sig bagefter. Tiltalte foreslog hjemmefra, at de eventuelt kunne tage bussen fra Tyrkiet til Rumænien, hvis Tiltalte 1 havde lyst til det, og det gav hun udtryk for, at hun havde. Tiltalte 1 talte hele tiden i telefon med sin familie i Rumænien. Tiltalte kunne i virkeligheden ikke forstå, at Tiltalte 1 gerne ville til Tyrkiet, når hun netop var kommet til Holland. Desuden syntes han, at det var mange penge at bruge på en rejse. Tiltalte måtte sælge sin bil til halv pris og endvidere låne penge for at få råd til billetterne til deres rejse. Det var meningen, at de under opholdet i Tyrkiet skulle bo i et hus som tiltaltes familie ejer, og som tiltaltes storebror i øjeblikket bebor. Huset ligger på den anden side af Marma havet og byen, som huset ligger i, hedder Aellova. Tiltalte 1's storebror havde tidligere været i huset, og han havde boet der i ca. 2 måneder i perioden, før tiltalte kom til Danmark. Omkring dette tidspunkt talte tiltalte med Tiltalte 1 i telefonen, og han tog ned til hende i Rumænien. Hun ville imidlertid ikke rejse med ham på det tidspunkt, og hun sendte sin storebror i stedet.

Tiltalte forklarede dernæst, at han og Tiltalte 1 havde ikke planlagt, hvor længe de ville være i Tyrkiet. Tiltalte ville gøre alt, hvad hun ønskede. Hvis det havde været op til tiltalte, var de slet ikke rejst fra Holland. Tiltalte 1 sagde ikke noget om, hvor længe hun ville være af sted. Tiltalte 1 plejede at være utilfreds med at være alle de steder, hvor hun opholdt sig. Det gjaldt også, når de var på restauranter og hoteller, hvilket tiltalte undrede sig over. Tiltaltes nevø, P4, kørte dem til lufthavnen i Holland. Til brug for rejsen havde tiltalte indkøbt to nye sportstasker, en til dem hver. Tiltalte medbragte, som han plejede, når han rejste, 3-4 par bukser og et tilsvarende antal t-shirts. Han og Tiltalte 1 pakkede hver sin taske. Tiltalte ringede ikke til nogen i Tyrkiet og sagde, at de ville komme derned, men tiltaltes nevø, Person 4 havde ringet til nogen, som kom og hentede dem i lufthavnen. Tiltalte har ikke set disse mennesker siden. Ved ankomsten til Istanbul sagde Tiltalte 1, at hun ville bo på hotel. Tiltalte og Tiltalte 1 boede på hotellet et par dage, og de brugte tiden i Istanbul på at gå på indkøb og tage på restaurant o.s.v. De var ikke på sightseeing. Tiltalte 1 købte rigtig meget ind. Hun havde vel op til 10 indkøbsposer, og hun sagde, at hun havde brug for en kuffert. En dag ankom der to kufferter til hotellet. Tiltalte befandt sig på hotellet, og han blev kaldt ned til skranken, hvor personalet fortalte, at der var ankommet nogle kufferter. Den ansatte sagde, at Tiltalte 1 havde bestilt kufferterne, og han omtalte hende som "Navn 1", som er hendes kælenavn. Tiltalte studerede over, at personalet kendte Tiltalte 1's kælenavn, som ellers kun bruges af hendes familie. Tiltalte ved ikke, hvor kufferterne stammer fra. Tiltalte 1 var i besiddelse af penge nok til, at hun kunne indkøbe kufferterne. Tiltalte forklarede derefter, at det er Tiltalte 1, der har anskaffet de to kufferter. Tiltalte ville aldrig selv have købt to brugte kufferter. Tiltalte 1 storebror og den person, som storebroderen var sammen med, havde også noget at gøre med kufferterne. Tiltalte spurgte Tiltalte 1, hvorfor hun havde anskaffet to kufferter. Tiltalte 1 svarede, at der var én til hver. Tiltalte 1 havde ført nogle telefonsamtaler, medens de var på en café. Hun talte over flere timer i

Person 4 (P4)

telefonen. Tiltalte vidste ikke, hvem hun talte med. Tiltalte havde ikke taget nogen telefoner med sig fra Holland. Han havde kun taget sit simkort med på rejsen. Tiltalte købte 2 telefoner i Istanbul. Tiltalte 1 derimod havde telefoner med sig fra Holland. Det er rigtigt, at tiltalte har forklaret anderledes vedrørende kufferterne under afhøringen hos politiet. Det skyldes, at politiet ikke stillede de rigtige spørgsmål, og at politiet havde dømt ham på forhånd og forsøgte at så splid mellem ham og Tiltalte 1. Politiet ville ikke lade tiltalte forklare sig. Han måtte kun besvare de stillede spørgsmål, mens Tiltalte 1 omvendt fik lov til at forklare sig, lige som hun ville.

Foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 7. januar 2008, bilag 7, side 2, hvoraf fremgår følgende:

"Vedr. kufferten, så oplyste han, at han havde købt denne i en basar. Det var altså ikke sigtedes kuffert. Han havde købt denne i en basar i Istanbul.

Personen han købte den af, var en bekendt til sigtedes nabo i Holland.

.....

Vedr. den nævnte bekendte, så er han forespurgt til, hvorfor han havde mødt netop denne person, og derfor oplyste han, at det var sket tilfældigt. Han skulle have en ny kuffert til bl.a. sin moder",

benægtede tiltalte at have forklaret som anført i rapporten. Politiet var som sagt efter ham, og betjenten har skrevet præcist, hvad han havde lyst til. Tiltalte har ikke sagt, at han skulle have en ny kuffert til sin mor.

Foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 5. februar 2008, bilag 27-1, side 3, hvoraf fremgår følgende:

Tiltalte 1 havde sagt i Istanbul, at de manglede et par kufferter til deres nyindkøbte bagage, hvorfor de sammen gik på en basar for at købe et par kufferter.",

vedstod tiltalte at have forklaret som anført. Tiltalte forklarede, at han havde sagt en hel masse til politiet, og at han ikke har skrevet under på rapporten. Tiltalte henholdt sig til sin forklaring i retten i dag. Det er den, som er den rigtige.

Foreholdt samme rapport side 3, nederst, hvoraf fremgår følgende:

"Afh. oplyste, at kufferterne stod i en lang række i forretningen. Afh. udvalgte selv den kuffert, som han ville have. Afh. ville købe 2 stk, men manden oplyste, at der kun var 1 stk. Manden spurgte om, hvor afh. boede. Afh. oplyste, at han boede på Grand Media Hotel. Manden oplyste, at såfremt han havde en på

depotet, så ville han komme med de 2 stk kufferter om aftenen. Forespurgt omkring signalement på manden, og afh. oplyste, at manden var ca. 50 år gammel. Afh. kunne ikke nærmere beskrive ham.

Afh. oplyste, at der blev aftalt en pris på 100 tyrkiske lire for begge 2 kufferter.

Afh. betalte ikke i forretningen.",

forklarede tiltalte, at hans forklaring ikke er korrekt gengivet, og at der både mangler noget og også er taget for meget med. Tiltalte forklarede, at han har afgivet den rigtige forklaring under retsmødet i dag. Det, som han har fortalt under retsmødet, er sandheden. Tiltalte fortalte også sandheden til betjenten, der afhørte ham, men betjenten forsøgte bare at skabe splid mellem tiltalte og **Tiltalte 1** med det resultat, at parret er uvenner i dag. Tiltalte sagde til betjenten, at han ikke kunne forstå, hvorfor betjenten kæmpede imod ham og forsøgte at skabe splid. Som forklaret i dag har tiltalte intet kendskab til, hvorfra kufferterne kommer. Tiltalte forklarede derefter, at **Tiltalte 1** allerede var gået igennem toldslusen med sin kuffert, da tiltalte blev tilbageholdt i toldslusen i København.

Udspurgt af forsvareren, advokat Laue Traberg Smidt, og foreholdt samme rapport side 6, 3. sidste afsnit, hvoraf fremgår følgende:

"Afh. fastholdt, at **Tiltalte 1** ikke havde noget med kufferterne og heroinen at gøre.",

bekræftede tiltalte at have forklaret som anført og forklarede, at han stadig på det tidspunkt befandt sig i choktilstand. Betjenten legede med ham og sagde, at hvis han elskede **Tiltalte 1**, skulle tiltalte forklare, som politiet ønskede. På daværende tidspunkt var det politiets opfattelse, at **Tiltalte 1** ikke havde noget med indsmuglingen at gøre. Politiet ville have, at tiltalte skulle erkende alt, så **Tiltalte 1** kunne gå fri. Tiltalte forklarede, at han har en formodning om, at betjenten kendte **Tiltalte 1** i forvejen.

Foreholdt samme rapport, næstsidste afsnit, hvoraf fremgår følgende:

"Afhøringen afsluttet kl. 13.30, hvorefter afh. fik oplæst forklaringen af tolken.",

bekræftede tiltalte, at tolken læste noget op for ham. Tiltalte er imidlertid usikker på, om oversættelsen var korrekt.

Foreholdt samme rapport, sidste afsnit, hvoraf fremgår følgende:

"Afh. godkendte sin forklaring, men han ønskede ikke at underskrive forklaringen.",

forklarede tiltalte, at han ikke er blevet spurgt om, hvorvidt han kunne godkende forklaringen.

Udspurgt af medtiltaltes forsvarer, advokat Jakob Juul, forklarede tiltalte, at han og Tiltalte 1 midt i november 2007 kørte fra Rumænien til Holland i bil. Tiltalte var forelsket i Tiltalte 1, og han havde sagt til hende, at hvis de skulle leve sammen, skulle det være i Holland, fordi han ikke kunne bo i Rumænien. Tiltalte 1 har en datter på 4 år i Rumænien. Det blev ikke drøftet, hvorvidt datteren skulle med til Holland. Det er korrekt, at de talte om, at Tiltalte 1 skulle arbejde i Holland, samt at tiltalte havde fortalt Tiltalte 1, at han ejede en fiskefabrik, som hun kunne få ansættelse på. Det er tiltaltes nevø, der står for fiskefabrikken, som har 10 ansatte. Det er korrekt, at tiltalte, mens de endnu var i Rumænien, sagde til Tiltalte 1, at hun kunne få arbejde på fiskefabrikken, hvis hun ville, og at tiltalte kunne ansøge om arbejdstilladelse til hende. Tiltalte selv havde ikke noget ønske om, at Tiltalte 1 fik arbejde på fabrikken. Tiltalte er ikke klar over, hvorvidt Tiltalte 1 havde et behov for at tjene pengene. Det er korrekt, at Tiltalte 1 har en syg søster på 2 måneder hjemme i Rumænien, og at Tiltalte 1 gerne ville hjælpe til med at skaffe pengene til, at søsteren kunne blive opereret. Tiltalte 1 havde set, at tiltalte havde betalt 1000 € til Tiltalte 1's mor, som skulle gå til betaling af datterens operation. Baggrunden for, at Tiltalte 1 tog med tiltalte til Holland, var alene, at de skulle leve sammen som kæresten. Tiltalte 1 kom imidlertid aldrig til at arbejde på fiskefabrikken, fordi hun ikke kunne få arbejdstilladelse. Tiltalte troede, at Tiltalte 1 også var forelsket i ham, og at det var derfor, at hun ville med til Holland, men han forstår nu, at hun har snydt ham. Tiltalte og Tiltalte 1 havde aftalt, at Tiltalte 1 skulle være i Holland i 1 år. Tiltalte 1 ville imidlertid hurtigere tilbage til Rumænien, dels fordi hun manglede blod, og dels fordi hun savnede sin datter og sin øvrige familie. Tiltalte afslog at køre Tiltalte 1 tilbage til Rumænien i bil, fordi vejret var dårligt, og fordi det var for dyrt. Tiltalte 1 ringede meget tit til sine forældre. Tiltalte 1 var ked af det, hun var grædende og hun sagde, at hun savnede sit barn og sin familie. Tiltalte 1 ville også gerne have, at tiltalte betalte endnu flere penge til Tiltalte 1's familie. Tiltalte 1, tiltalte og tiltaltes nevø forlod Rumænien den 25. december 2007 og kørte til Holland.

Tiltalte forklarede derefter vedrørende opholdet i Istanbul, at han ikke forlangte, at Tiltalte 1 indkøbte nyt tøj, men det er korrekt, at han sagde, at hun bare kunne købe, hvad hun havde brug for. Tiltalte 1 ville gerne købe mange dyre ting. De var i flere butikker. Det er rigtigt, at de har været i en butik med mærkevarer, hvor der var udsalg, og hvor tiltalte sagde til Tiltalte 1, at hun måtte købe lige, hvad hun ville, for hans regning.

Udspurgt på ny af anklageren forklarede tiltalte derefter, at Tiltalte 1 ikke havde sagt noget om den person, der kom til hotellet med kufferterne. Det var Tiltalte 1, der kendte den pågældende. Tiltalte lagde ikke mærke til noget bemærkelsesværdigt ved kufferterne. Tiltalte og Tiltalte 1 tog hver en

kuffert nede i skranken og bar den op på værelset, hvor de pakkede hver deres. **Tiltalte 1** beholdt sin sportstaske, mens tiltalte efterlod sin på hotellet. **Tiltalte 1** havde så mange varer, at nogle af hendes ting lagt over i sportstasken.

....

Tiltalte forklarede derefter, at han og **Tiltalte 1** var sammen hele tiden i Istanbul, bortset når tiltalte var ude for at købe mad ind. Han huskede ikke med sikkerhed, hvor længe de var i Istanbul, men han vil tro, at det var 3-4 dage. Efter at kufferterne var dukket op, blev **Tiltalte 1's** adfærd lidt mere urolig og forvirret. Tiltalte foreslog derfor, at de tog til Izmir. Dette havde ikke været på tale tidligere. Tiltalte har venner i Izmir. **Tiltalte 1** var ikke meget for at blive i Istanbul længere. Hun kunne ikke være noget sted ret længe ad gangen. De tog bussen til Izmir. Tiltalte købte billetterne. Kufferterne var med i bussen. De gjorde sig ikke tanker om, hvor længe de ville blive i Izmir. Tiltalte forholdt sig afventende; alt afhang af, hvad **Tiltalte 1** ville. **Tiltalte 1** virkede nervøs og forvirret. Tiltalte havde på ingen måde mistanke om, at det drejede sig om narkotika. Medens tiltalte og **Tiltalte 1** var sammen, ringede **Tiltalte 1** hele tiden til sin familie. **Tiltalte 1** snakkede på et sigøjnersprog, som tiltalte ikke forstod. **Tiltalte 1** græd og var bekymret for sit barn. Tiltalte forsøgte at berolige hende. **Tiltalte 1** blev ved med sige: "Vi skal afsted, vi skal afsted". Da de havde været i Izmir 2-3 dage, sagde **Tiltalte 1**, at de skulle rejse til Danmark. Medens de var i Istanbul, havde det ikke været på tale at tage til Danmark. I Izmir indlogerede de sig på et hotel ved navn Cinnar. Hotellet var ikke booket i forvejen. De tog en taxa ind til centrum og hotel Cinnar var det første hotel, de stødte på, og det var helt tilfældigt. Tiltalte kender mange af de handlende i Izmir. Han og **Tiltalte 1** gik rundt og kiggede på forretninger og handlede. Under hele opholdet i Izmir befandt kufferterne sig på deres værelse på hotellet. De kiggede i begge kufferter, idet de tog tøj i kufferterne, når de skulle bruge skiftetøj. De var i Izmir ca. 1 uge.

Udspurgt på ny fastholdt tiltalte, at han mener, at de var i Izmir ca. 1 uge. Det kan også godt kun have været et par dage. **Tiltalte 1** havde det ikke godt, og hun var villig til at gå videre. **Tiltalte 1** foreslog, at de tog til Danmark. **Tiltalte 1** virkede hele tiden urolig. De gik sammen hen på rejsebureauet for at købe billetter. De fik besked på at henvende sig igen samme dag kl. 18, når rejsebureauet havde fået undersøgt, om der var plads. De gik derefter ud at spise. Da tiltalte kl. 18 ville vende tilbage til rejsebureauet, ville **Tiltalte 1** ikke med derhen. Tiltalte gik derfor derhen alene og købte billetterne. Dette foregik dagen inden afrejsen til Danmark. De tog en taxa til lufthavnen.

Udspurgt om, hvorfor de ville Danmark, forklarede tiltalte, at man må spørge **Tiltalte 1**, hendes mor og bror, hvad tiltalte og **Tiltalte 1** skulle i Danmark, for der var et formål med rejsen, som tiltalte ikke kendte til.

Tiltalte 1 havde hele tiden kontakt med sin familie. Tiltalte er derfor sikker på, at hendes familie også vidste, at hun havde modtaget de to kufferter. Tiltaltes formål med at rejse rundt med **Tiltalte 1** var alene, at han var forelsket i hende. Tiltalte har vidner i Rumænien på, at dette var tiltaltes bevæggrund, og som også ved, hvorfor **Tiltalte 1** var sammen med ham, og som ved alt om rejserne, udtagen det med de to kufferter. Tiltalte forklarede dernæst, at han - da hans kuffert blev åbnet i Kastrup - sagde, at han intet kendte til narkotikaen, og at de måtte hente **Tiltalte 1**. Det var først på dette tidspunkt, at tiltalte blev klar over, hvad det hele var gået ud på, og at han var blevet ført bag lyset.

Tiltalte forklarede derefter, at han og **Tiltalte 1** tjekkede ind sammen i lufthavnen i Izmir, og at de sad ved siden af hinanden i flyet til Danmark. På vejen fra flyet og ud til paskontrollen i København talte de lidt sammen. Tiltalte sagde til **Tiltalte 1**, at hun måtte sige, hvad hun ville i Danmark, når det var hende, der havde bestemt, at de skulle hertil, og når det var ham, som betalte. **Tiltalte 1** foreslog herefter, at de indlogerede sig på et hotel, og at de derefter tog beslutning, hvad de ville foretage sig. De gik sammen hen til bagagebåndet. **Tiltalte 1** sagde, at hun skulle på toilettet. Der gik lang tid, hvor hun ikke kom tilbage. Tiltalte løftede deres bagage af bagagebåndet og ventede på hende. Til sidst var han helt alene tilbage ved bagagebåndet. **Tiltalte 1** kom stadig ikke. Tiltalte gik derfor ind på dametoilettet, hvor **Tiltalte 1** stod og kiggede sig i spejlet. Han sagde, at hun måtte skynde sig, og derefter gik han tilbage til kufferterne. **Tiltalte 1** kom tilbage kort tid efter. Tiltalte og **Tiltalte 1** havde checket de to kufferter og en sportstaske ind i lufthavnen i Izmir. Da de kom til København, lagde tiltalte den ene kuffert og sportstasken op på en bagagevogn, som **Tiltalte 1** trak. Tiltalte trak den anden kuffert. De gik sammen mod udgangen. Det er ikke korrekt, at tiltalte skulle have sagt til **Tiltalte 1**, at hun skulle gå ud først. De gik ud sammen. Tiltalte gik til højre og **Tiltalte 1** gik til venstre. Der kom nogle mennesker i mellem dem og de blev skilt ad. Derved kom **Tiltalte 1** til at gå ud først. Tiltalte kom gående bagefter, og han blev stoppet af tolderne. Tiltalte og **Tiltalte 1** havde ikke talt om, hvorledes de skulle forholde sig i den situation, hvor de kom væk fra hinanden.

Foreholdt det faktum, at tiltaltes kuffert på det tidspunkt, da han blev kaldt på af tolderne, ikke havde noget bagagemærke på, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at der ikke var noget bagagemærke på, og at mærket allerede var væk, da han tog kufferten ned fra bagagebåndet, samt at han smed sit bookingkort og sædenummer ud, da de havde passeret paskontrollen. Tiltalte forklarede derefter, at han og **Tiltalte 1** havde ikke talt om, hvor længe de skulle være i Danmark om, hvilket hotel de skulle bo på, eller om, hvad de ville foretage sig efter opholdet i Danmark. Der var ikke booket hotel til dem i Danmark i forvejen. Tiltalte overlod det hele til **Tiltalte 1**. Tiltalte er ikke klar over, om de skulle mødes med nogen i Danmark. Tiltalte kender ingen i Danmark, og han havde ikke haft kontakt med nogen i Danmark, inden han og **Tiltalte 1** rejste herop. Tiltalte forklarede derefter, at han havde

været i Danmark tidligere, og at han havde mødt en tyrkisk mand heroppe og fået pågældendes telefonnummer samt, at han fortsat er i besiddelse af telefonnummeret. Tiltalte og den pågældende mand har talt i telefon sammen en enkelt gang.

Anklageren dokumenterede udskrift vedrørende oplysninger i tiltaltes mobiltelefonbog, sagens bilag bilag 16-1-2.

Tiltalte bekræftede, at "Z" er identisk med den ovenfor omtalte tyrker, som tiltalte havde mødt i Danmark, og han forklarede, at de mødtes på en tyrkisk café og udvekslede telefonnumre.

Tiltalte forklarede derefter, at han har betalt for alle sine og Tiltalte 1's billetter vedrørende rundreisen. Tiltalte forklarede dernæst, at han havde advaret Tiltalte 1 op til flere gange, og at han havde bedt hende om at tage det roligt og ikke ringe til sin mor hele tiden. Han havde sagt til hende, at, hvis hun ville lave noget, så skulle hun ikke involvere ham i det. Denne snak havde de, da de kørte fra Rumænien til Holland. Tiltalte bekræftede, at han har rejst meget. Tiltalte har været i Brasilien, og han har været i Danmark 2-3 gange tidligere. Han var i Danmark i september 2007 og igen den 25. december 2007, hvor han var heroppe i bil sammen med Tiltalte 1 og tiltaltes to nevøer. Det var Tiltalte 1, der vidste, hvad de skulle i Danmark i december 2007. Tiltalte forstod, at hun ønskede at fejre en rumænsk helligdag i Danmark. Siden tiltalte og Tiltalte 1 tog afsted fra Rumænien, har tiltalte rettet sig efter Tiltalte 1's ønsker hele tiden. Tiltalte 1 havde fortalt, at hun led af en sygdom, og tiltalte havde lovet Tiltalte 1's mor at passe godt på hende.

Forespurgt, om tiltalte var i Danmark den 2. oktober 2007, forklarede tiltalte, at det er muligt, samt at han så fald rejste alene.

Anklageren dokumenterede passagerliste, sagens bilag 30-1, samt udskrift vedrørende reservation af flybilletten den 1. oktober 2007, sagens bilag 30-2.

Tiltalte forklarede, at den på bilag 30-2 anførte Person 5 er Tiltalte 1's brors ven. Tiltalte forklarede derefter, at han kørte alene til Danmark i sin bil, og at han under opholdet i Danmark modtog et opkald fra Tiltalte 1, som fortalte, at hendes barn var blevet syg, og at hun bad tiltalte komme til Rumænien. Tiltalte tog derfor et fly fra Danmark til Rumænien. Tiltalte kunne imidlertid ikke få en returbillet fra Rumænien til Danmark, og derfor tog han til Istanbul, hvorfra han fik et fly til Danmark. Han skulle til Danmark igen for at hente sin bil. Den pågældende Person 5 tog med, fordi han skulle anskaffe sig forretningsforbindelser i Holland, og de skulle køre sammen til Holland i tiltaltes bil. Tiltalte forklarede derefter, at han var rejst til Danmark, fordi han skulle til et bryllup. Tiltalte kendte en nu afdød person i Danmark, hvis datter skulle giftes, og datteren havde inviteret tiltalte

med til brylluppet.

Anklageren dokumenterede udskrift med forespørgsel på bagage, sagens bilag 30-3.

Tiltalte forklarede, at han mener, at han kun havde to sportstasker med på turen. Tiltalte plejer altid at rejse med sportstasker.

Udspurgt, om tiltalte havde været i Danmark den 11. september 2007, forklarede tiltalte, at han var i Danmark på dette tidspunkt sammen med **Tiltalte 1's** storebror.

Anklageren dokumenterede fra opkaldsliste vedrørende opkald fra telefonnummer **Tlf nr. 2**, sagens bilag 26-3-1.

Tiltalte forklarede, at det ikke er hans simkort, der er benyttet, at han intet kender til samtalerne, samt at **Tiltalte 1** og hendes storebror kender alt til simkortet.

Udspurgt, om tiltalte havde været i Danmark i tiden omkring den 3. november 2007, forklarede tiltalte, at det var muligt.

Anklageren dokumenterede fra opkaldsliste vedrørende opkald fra telefonnummer **Tlf nr. 3**, sagens bilag 26-4.

Tiltalte forklarede, at han intet kender til det pågældende simkort, samt at ham og **Tiltalte 1** ind i mellem har brugt hinandens telefoner.

Foreholdt, at det pågældende simkort har været benyttet i Danmark omkring den 3. november 2007, forklarede tiltalte, at han intet kender til det.

Tiltalte forklarede derefter, at han har været i Danmark 2 gange med bil og 3 gange med fly, samt at alle turene havde turistformål. Den 25. december 2007 rejste tiltalte til Danmark sammen med **Tiltalte 1** og to af tiltaltes nevøer.

Forespurgt til de tyrkiske stempler i tiltaltes pas forklarede tiltalte, at han plejede at besøge sin familie i Tyrkiet, når han rejste dertil. Dette gjaldt dog ikke for turen til Tyrkiet sammen med **Tiltalte 1**, fordi **Tiltalte 1** ikke ønskede at besøge hans familie. Tiltalte bekræftede, at han havde været i Brasilien 1 uge i december 2007. Han kan ikke huske de præcise datoer.

Anklageren dokumenterede fotokopi af tiltaltes pas, sagens bilag 25 med underbilag.

Tiltalte bekræftede herefter, at han har været i Brasilien fra den 15. - 22. december 2007. Tiltalte forklarede, at der tilbud på rejsen, samt at det var

koldt i Holland, hvorfor tiltalte og hans ven **Person 6** besluttede sig for en ferietur til Brasilien. Imedens opholdt **Tiltalte 1** sig i Holland. **Tiltalte 1** var ikke syg på dette tidspunkt.

Foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 8. januar 2008 bilag 7, side 2 nederst, hvoraf fremgår følgende:

"Forespurgt til, hvad han skulle lave i Brasilien, så oplystes, at han blot skulle på besøg. Der var varmt og han skulle nyde vejret. Hans kone havde været syg, hvorfor hun ikke havde haft mulighed for at tage med.",

forklarede tiltalte, at det er muligt, at han har forklaret som anført i rapporten. Det eneste sygdom, som **Tiltalte 1** led af, var blodmangel.

Tiltalte blev foreholdt, at hans forklaring om rejsen til Brasilien ikke stemmer overens med hans forklaring tidligere i dag om, at han og **Tiltalte 1** havde været sammen hele tiden efter, at de var ankommet sammen til Holland. Tiltalte forklarede hertil, at hans forvirring skyldes den 6 måneder lange varetægtsfængsling.

Anklageren dokumenterede fra kosterrapporten, sagens bilag 18, vedrørende koster nr. 3, 4 og 5, og oplyste, at de to telefoner og simkortet blev fundet på tiltaltes person ved anholdelsen.

Tiltalte forklarede, at koster nr. 3, telefonen af mærket Nokia, tilhører ham, samt at han købte koster nr. 4, telefonen af mærket Samsung, på rejsen i Tyrkiet. Tiltalte forklarede, at koster nr. 5, simkortet, tilhører tiltalte.

Anklageren dokumenterede fra kosterrapporten, sagens bilag 18, vedrørende koster nr. 10, 15 og 16 og oplyste, at effekterne blev fundet på medtiltalte ved anholdelsen.

Tiltalte forklarede vedrørende koster nr. 10, original æske til Samsung mobiltelefon, at æsken hører til hans ovenfor nævnte Samsung telefon. Vedrørende koster nr. 15, telefon af mærket Phillips, forklarede tiltalte, at han købte den billigt. Vedrørende koster nr. 16 forklarede tiltalte, at han intet kender til de to simkort med udenlandsk telefonnummer.

Anklageren dokumenterede danske oversættelser af tiltaltes breve til henholdsvis politiet og medtiltalte, sagens bilag 33-2-1 og sagens 33-3-1.

Vedrørende bilag 33-3-1, brevet til medtiltalte, hvori det hedder:

"Jeg har forsøgt utallige gange at sige til dig, at vi skulle gå langsomt frem. Den der går hurtig, vil også hurtig falde. Men der er jo ingen der lytter til mig",

forklarede tiltalte, at han intet har haft med indsmugling af heroinen at gøre.

Vedrørende bilag 33-3-1, brevet til medtiltalte, hvori det hedder:

"Oven i købet beskylder du mig nu. Som om vi ikke var sammen under denne rejse",

forklarede tiltalte, at han skrev således, fordi **Tiltalte 1** nu kaster skylden på ham.

Vedrørende bilag 33-3-1, brevet til medtiltalte, hvori det hedder:

"Har du nogensinde oplevet noget ondt fra min side? Eller er jeg ude, mens du er inde? Du kender jo grunden til vi sidder herinde bedre.",

forklarede tiltalte, at **Tiltalte 1** udmærket er klar over, hvorfor de er havnet i den situation, som de er i. Tiltalte forklarede, at han nu forstår set i bakspejlet, hvordan tingene hænger sammen. Tiltalte forstår nu, at der er tale om en sammensværgelse, og at det var derfor, at **Tiltalte 1** havde kontakt til sin familie hele tiden.

Vedrørende bilag 33-3-1, brevet til medtiltalte, hvori det hedder:

"Min datter skal opereres, jeg mangler blod, min mor mangler penge" hvis du tænker så meget på din datter, hvorfor er hun ikke blevet opereret endnu, jeg har jo givet penge til din mor til operationen og endda flere. Er der noget vigtigere end sundhed? Hvad ville I med mig, dig, din storebror **Person 3** og din mor?",

forklarede tiltalte, at han nu forstår, at **Tiltalte 1** har brugt og misbrugt ham.

Foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 8. maj 2008, sagens bilag 27-5, side 4, hvoraf fremgår følgende:

"Afh. oplyste, at han udelukkende sad i fængsel på grund af **Tiltalte 1** og rumænerne.

....

Afh. oplyste, at han troede at det hele var planlagt fra **Tiltalte 1's** familie.",

bekræftede tiltalte at have udtalt som anført.

Udspurgt om, hvorfor tiltalte mener, at der er tale om et komplot planlagt af **Tiltalte 1** og hendes familie, forklarede tiltalte, at han har rejst meget og al-

drig nogen sinde været involveret i noget, der havde med narkotika at gøre. Tiltalte forklarede, at han har været forblændet af sin kærlighed til Tiltalte 1. Tiltalte forstår nu, at Tiltalte 1 ikke er forelsket i ham. Tiltalte har forsøgt at få forbindelse med Tiltalte 1 i fængslet, men hun har afvist at have forbindelse med ham.

Udspurgt af medtiltaltes forsvarer, advokat Jakob Juul, forklarede tiltalte, at Tiltalte 1's uro og ønske om at rejse væk fra Holland intet havde at gøre med, at hun ikke kunne få arbejde der.

Udspurgt om, hvorfor tiltalte ikke lod Tiltalte 1 rejse tilbage til Rumænien, når hun var ked af det og savnede sin barn og sin familie, forklarede tiltalte, at Tiltalte 1's søster jo alligevel ikke blev opereret, selvom han havde givet penge til operationen til familien, samt at han og Tiltalte 1 jo var taget til Holland for at kunne leve sammen. Derfor ville han ikke lade hende rejse tilbage til Rumænien.

Udspurgt af forsvareren, advokat Laue Traberg Smidt, forklarede tiltalte, at han og Tiltalte 1 taler rumænsk sammen. Tiltalte kan ikke skrive rumænsk i modsætning til Tiltalte 1. Tiltalte 1 forstår ikke tyrkisk.

Udspurgt af medtiltaltes forsvarer, advokat Jakob Juul, forklarede tiltalte vedrørende kufferterne, at det må have været Tiltalte 1, der har anskaffet kufferterne, selvom hun ikke kan tale tyrkisk. Tiltalte forklarede, at der bor en masse rumænere i Istanbul, og at Tiltalte 1 derfor ikke har haft svært ved at skaffe kufferterne.

....

Tiltalte forklarede udspurgt af sin forsvarer, advokat Laue Traberg Smidt, vedrørende brevet til medtiltalte, sagens bilag 33-3 og 33-3-1, at politiet under den sidste afhøring før hovedforhandlingen accepterede, at tiltalte skrev et brev, som skulle oversættes, til Tiltalte 1. Tiltalte ville i forbindelse med Tiltalte 1, fordi politiet gennem deres sagsbehandling havde fået ødelagt så meget i mellem ham og Tiltalte 1. Politiet sagde, at brevet ikke måtte indeholde trusler. Tiltalte svarede, at han ikke kunne finde på at være så dum.

Tiltalte bekræftede, at han efter retsmødet den 26. juni 2008 sagde til sin forsvarer, at han gerne ville genafhøres, fordi han ikke mente, at alt var kommet frem.

....

Tiltalte forklarede dernæst, at han aldrig fik lov til at fuldføre sin forklaring under genafhøringen, idet afhøringen blev stoppet af politiet. Det, der står i rapporten, passer ikke.

Foreholdt sin forklaring til afhøringsrapport af 11. august 2008, bilag 27 - 7, side 6 og 7, hvoraf fremgår følgende:

" Afh. oplyste, at der en aften ved 22.00 tiden blev kaldt på ham fra receptionen. Afh. gik alene ned receptionen. Her så afh. en person, der var ca. 50 år gammel.

Afh. havde aldrig set manden tidligere.

Manden sagde, at **Navn 2** – dette var øgenavne på **Tiltalte 1** - havde bestilt nogle kufferter.

Afh. oplyste, at var kun ham, hendes familie og nogen i landsbyen, der vidste, at hun blev kaldt for **Navn 2**. Så dette måtte være en person, der kendte hende godt.

Afh. så ikke nogle kufferter.

Men de gik nu op til **Tiltalte 1** på værelset.

Manden talte nu med **Tiltalte 1** på rumænsk.

Tiltalte 1 fortalte, at manden var hendes storebrøder, **Person 3's** ven.

Manden fortalte, at han havde nogle kufferter nede i bilen.

Afh. oplyste, at **Tiltalte 1** havde købt mange nye ting ind, og disse effekter skulle pakkes ned i kufferterne.

Afh. oplyste, at han ikke havde noget behov for en ny kuffert, men alligevel havde **Tiltalte 1** bestilt 2 stk kufferter.",

vedstod tiltalte at have forklaret som anført og forklarede, at manden gik sammen med ham op på værelset.

Foreholdt samme rapport, side 7 og 8, hvoraf fremgår følgende:

"Grundet de havde talte om at tage til Izmir. Pakkede de deres ting på værelset, hvorefter de sammen gik ned til bilen sammen med manden. Afh. betalte for hotellet.

De gik nu ud til bilen. Afh. var ikke klar over, hvilket bilmærke det var. Der var tale om et helt ny bil, der blev startet med et kort.

Ved bilen viste manden nu de 2 kufferter, der var i bilen til

Tiltalte 1 ...

....

De ankom så til Izmir, hvor de var 3-4 dage. De boede på hotel, Cinar. Her havde afh. boet tidligere. Afh. oplyste, at de ikke havde kontakt med nogen personer, mens de var i Izmir.

Forespurgt om, hvorfor des skulle hjem til Holland via Danmark, og hertil forklarede afh., at det var **Tiltalte 1**, der hele ti-

den ville dertil., idet hendes venner fra Spanien var kommet dertil. Det var sidste gang, at afh. ville gøre dette, som hun sagde. De gik hen til et rejseselskab, hvor de fik at vide, at der var optaget i den næste uge. Afh. skulle komme igen for at høre, om der var kommet ledige billetter til København. Afh. gik alene hen for at hente billetterne. Afh. havde fået **Tiltalte 1's** pas med sig, så hvis der var billetter, så ville han købe dem. Da afh. kom derhen, viste det sig, at der var flybilletter. Det var via Istanbul til København. Afh. betalte 650 Euro for dem. Da dagen kom, og tog de til lufthavnen, hvorfra de rejste med fly til København."

vedstod tiltalte forklaringen. Forespurgt, om han vidste, hvorfor **Tiltalte 1** har forklaret anderledes vedrørende kufferterne, forklarede tiltalte, at **Tiltalte 1** ikke behøvede at forklare noget, at hun er rumæner, og at rumænere lyver notorisk. Forespurgt om, hvorfor tiltaltes selv havde forklaret anderledes vedrørende kufferterne tidligere under hovedforhandlingen, forklarede tiltalte, at han kun havde besvaret de spørgsmål, som han havde fået stillet, og at han ikke havde fået lejlighed til at fortælle frit. Foreholdt, at anklageren spurgte tiltalte, hvor kufferterne kom fra, forklarede tiltalte, at hotellets personale kan afgive vidneforklaring om, hvem der kom med kufferterne, at han har diskuteret denne sag meget med politiet, og at politiet jo bare kan indhente oplysningerne, hvis man vil....".

Vidne 1, Skat, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede, at han på det pågældende tidspunkt stod og lavede politikontrol i ankomsthallen i Københavns Lufthavn for de personer, der ankom fra udlandet. Vidnet tog **Tiltalte 2** ud til en stikprøvekontrol. Vidnet spurgte lidt ind til, hvor **T2** kom fra, men **T2** ville ikke rigtig svare. Det virkede som om, at **T2** havde dårlig samvittighed. **T2** blev bedt om at fremvise pas og han foreviste et hollandsk pas. Vidnet undersøgte **T2's** kuffert. Vidnet kunne rimeligt hurtigt på grund af kuffertbundens tykkelse sammenholdt med sin erfaring som tolder mærke, at kufferten havde en dobbeltbund. Kufferten blev herefter gennemlyst og der blev stukket en nål gennem bunden, hvorefter det fremgik, at der var heroin i kuffertbunden. Under hele forløbet ville **T2** faktisk ikke snakke. Politiet blev herefter tilkaldt. Kufferten indeholdt desuden normale beklædningsgenstande....".

Vidnet kriminalassistent **Vidne 2** har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede, at han har arbejdet i lufthavnen i 10 år og foretaget mange afhøringer af narkosmuglere. Vidnet bekræftede, at han gennemførte

en afhøring af **Tiltalte 2** umiddelbart efter dennes anholdelse, jf. sagens bilag 7. Vidnet oplyste, at han godt kunne huske afhøringen. **Tiltalte 2** havde ikke så meget at forklare udover, at han ikke mente, at han ikke havde noget med indsmuglingen at gøre. **T2** forklarede, at han havde købt en kuffert, som åbenbart indeholdt heroin. **T2** fremstod lidt chokeret og han talte meget om, hvor hans kone måtte befinde sig. **T2** ville også gerne slå en handel af med vidnet. **T2** sagde noget om, at han måske kunne fortælle noget om bagmanden.

Foreholdt afhøringsrapport af 8. januar 2008, sagens bilag 7, side 3, hvoraf fremgår følgende:

"Han foregav, at han vidste hvem der evt. kunne have stået bag, men han ville ikke umiddelbart give udtryk for hvem med oplysningen af et direkte navn.",

bekræftede vidnet, at **T2** forklarede som anført under afhøringen. Udspurgt forklarede vidnet, at det var svært for ham at lodde, om det var reel snak, eller om **T2** sagde, som han gjorde, under indtryk af den situation, som han var i.

Foreholdt samme rapport side 3, hvoraf fremgår følgende:

"Han forklarede, at det skyldtes frygt - frygt for sit liv.",

bekræftede vidnet, at **T2** nævnte dette under afhøringen.

Vidnet forklarede dernæst, at han spurgte ind til, hvor **T2** boede i Holland, idet **T2** blandt andet havde nævnt noget om en bil, som han ikke kunne huske registreringsnummeret på, samt at **T2** svarede, at han ikke boede fast i Holland.

Foreholdt samme rapport side 4, hvoraf fremgår følgende:

"Sigtede forklarede, at han ikke havde nogen fast adresse i Holland - han ønskede ikke at oplyse adressen.",

bekræftede vidnet, at **T2** forklarede som anført under afhøringen.

Vidnet forklarede derefter, at **T2** snakkede på tyrkisk og hollandsk og nævnte noget om en kvinde. Politiet tilkaldte derfor en tolk, som var til stede under afhøringen. **T2** talte mest om en eller anden, som viste sig at være hans kone, da tolken havde fået det oversat, og som han var voldsomt bekymret for. Gennem tolken fik de oplyst navnet på medtiltalte **Tiltalte 1**. Vidnet ringede til informationen i ankomsthallen og bad personalet kalde navnet over højttaleren. Ret hurtigt derefter fik vidnet et opkald fra informationen, hvor en ansat fortalte, at der nu stod en kvinde i informationen, som

lød navnet og som havde forevist et pas lydende på navnet. Vidnet kontaktede derpå toldvæsenet, som rettede henvendelse til kvinden. Vidnet talte ikke selv med kvinden og han så hende heller ikke.

Udspurgt af forsvareren, advokat Jakob Juul, forklarede vidnet, at han ikke har oplevet en lignende episode før, hvor man har kaldt en kurer over højtalerne i lufthavnen, og hvor den pågældende derefter har henvendt sig frivilligt....".

Vidne 3

, Skat, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede, at han den pågældende dag stod i toldslusen i lufthavnen og så sin kollega, **Vidne 1**, stoppe en herre, **Tiltalte 2**, med en kuffert. Da tiltalte ikke rigtigt kunne svare på kollegaens spørgsmål, førte vidnet og kollegaen tiltalte over i kontrolrummet og kontrollerede hans kuffert, som viste sig at indeholde heroin. Det var kollegaen, der undersøgte kufferten. Vidnet havde ikke selv fat i kufferten. Kufferten blev gennemlyst og der blev stukket en nål ind i bunden, hvor heroinen blev fundet. De regnede sig frem til, at der måtte være omkring 5 kg. Vidnet har også været involveret i undersøgelsen af **Tiltalte 1's** kuffert. Vidnet forklarede, at de var kørt fra stedet efter at være blevet færdige med **Tiltalte 2** men blev kaldt tilbage til ankomsthallen, hvor **Tiltalte 1** sad med kuffert magen til **T2** som også blev undersøgt. **Tiltalte 1** var tavs, mens undersøgelsen pågik. Hun sad i rummet, hvor undersøgelserne foregik. Der var slet ingen kommunikation i mellem dem, hvilket muligvis kan skyldes sprogmæssige barrierer. **Tiltalte 1** var tavs, da de fandt heroinen. Politiet kom derefter og afhentede hende.

Udspurgt af forsvareren, advokat Jakob Juul, og forevist fotomappe, sagens bilag 17-4-2, forklarede vidnet ad foto 9 vedrørende **Tiltalte 1's** kuffert, at bruttovægten på 13,115 kg var kuffertens vægt inkl. heroin, men efter at tøjet m.v. var taget ud. Kufferten vejede ca. 8 kg ekskl. heroin, hvilket svarer til gennemsnitsvægten for en kuffert af denne type. Vidnet var ikke klar over, hvor meget tøj havde vejet. Han kunne ikke huske, hvor meget tøj der havde ligget i kufferten. Vidnet var ikke bekendt med, at **Tiltalte 1** var blevet kaldt over højtaleren. Vidnet har ikke har oplevet en lignende episode før, hvor man har kaldt en kurer over højtalerne i lufthavnen, og hvor vedkommende derefter har henvendt sig frivilligt med 5 kg heroin....".

Vidnet kriminalassistent

Vidne 4

har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede, at han arbejder i afdeling OC (tidl. narkotikaafdelingen) og at han har været sagsbehandler i sager vedrørende narkotikakriminalitet siden 1995. Vidnet bekræftede, at han har været sagsbehandler på nærværende sag.

Vedrørende teleoplysningerne, sagens bilag 26-3-1 og 26-4-1, forklarede vidnet, at de tiltalte 2 danske og 2 udenlandske SIM-kort blev gennemgået kort tid efter anholdelserne, og at han kunne konstatere, at nogle af SIM-kortene havde været i Danmark tidligere. Der blev indhentet teleoplysningerne vedrørende kortene, som viste, at de to danske Sim-kort var startet op i september 2007 og at de begge havde været i brug i Danmark i 3 korte perioder i efteråret 2007, henholdsvis omkring kort tid før midten af september, omkring den 2. oktober og igen omkring den 3. november. Vidnets undersøgelser viste, at kortene var indgået på sendemaster i Danmark. For så vist angår teleoplysningerne fra oktober måned viste vidnets undersøgelser, at personen, der bar de 2 danske SIM-kort, som begge er benyttet i den samme telefon, kan være ankommet med et tilsvarende fly på samme tidspunkt, som det skete den 8. januar 2008, idet Sim-kortene indgik på sendemaster i Folehaven og Valby i 2 timer omkring ankomsttidspunktet, hvorefter kortene bevægede sig sydpå og indgik på sendemaster i Solrød, Hundige og Rødby, hvorefter kortene gik over på det tyske system, hvilket tyder på, at personen var kørende sydover i bil. For så vidt angår teleoplysningerne fra november 2007 forklarede vidnet, at kortene igen indgik på sendemaster i Folehaven og derefter i Sorø, Korsør og ved Storebælt og på Fyn, hvor det ophørte, hvilket tyder på, at indehaveren kørte med toggt vestpå. Der var alle 3 gange tale om et kort ophold i Danmark af nogle timers varighed.

Vidnet forklarede derefter, at han på forsvarerens, advokat Jakob Juuls, begæring indhentede stillbilleder fra videoovervågningen i lufthavnen. Vidnet fik fat i en medarbejder i lufthavnen, som bistod ham med at gennemse filmen fra videoovervågningen. På dette tidspunkt havde vidnet endnu ikke truffet de tiltalte. Vidnet og den ansatte vidste, at flyet havde landet ved finger C, og de startede derfor med at kigge på filmen derfra, men kunne ikke finde personer. Derefter så de på filmen fra ankomsthallen, hvor vidnet kunne genkende kufferterne og sportstasken og hvor de kunne se de personer, som bar dem. Derefter gennemgik de filmen fra finger C igen, og de kunne nu følge de 2 tiltaltes færd fra finger C og videre i lufthavnsbygningerne. Kameraet i bagageudleveringen var dårligt, og derfor kunne vidnet ikke se, hvad der foregik der. Det næste, som vidnet kunne se, var, da **Tiltalte 1** kom ud i ankomsthallen. Der var ikke billeder fra anholdelsen af **Tiltalte 2**. Filmen viste kun korte sekvenser. Vidnet valgte de billeder ud, som findes i sagen. Der foregik ikke andet af interesse for sagen på filmen fra videoovervågningen. Filmen blev destrueret efter 7 dage af personalet i lufthavnen.

Vedrørende værdien af heroinen forklarede vidnet, at han har set på politiets nyeste narkoliste, som er fra 1. oktober 2007, og set, at prisen er 500 kr. for 1 gr. heroin købt på gaden, svarende til ca. 5 mill. kr. for det fundne stof, såfremt det sælges på gaden i mængder á 1 gr.

Udspurgt af forsvareren, advokat Jakob Juul, bekræftede vidnet, at han havde læst afhøringsrapport af 8. januar 2008 vedrørende **Tiltalte 1**, sagens

bilag 7 - 1, inden han selv afhørte **Tiltalte 1** første gang den 16. januar 2008. Vidnet bekræftede, at **Tiltalte 1** ikke umiddelbart har ændret forklaring undervejs i efterforskningen. Det er dog vidnets subjektive opfattelse, at det er påfaldende, at hun har fortalt meget lidt. Hun har bare sagt, at hun ikke ved noget. Hun blev ret hurtigt afhørt indenretligt.

Udspurgt af forsvareren, advokat Laue Traberg Smidt, og af **Tiltalte 2** personlig, afviste vidnet, at han skulle have været forudindtaget imod **Tiltalte 2** under efterforskningen, eller at vidnet skulle have diskrimineret tiltalte. Vidnet afviste endvidere, at han skulle have undertrykt oplysninger eller have forhindret **Tiltalte 2** i at komme til orde under afhøringen den 11. august 2008. Vidnet bemærkede, at genafhøringen varede 3½ - 4 timer, og at forsvareren var til stede under det meste af forløbet. Vedrørende **Tiltalte 2's** brev til **Tiltalte 1** forklarede vidnet, at **T2** spurgte, om han måtte besøge **Tiltalte 1**, og at politiet svarede nej og sagde, at han kunne skrive et brev i stedet for....".

Vidne 5 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede, at hun den pågældende dag var på arbejde i informationen i ankomsthallen, hvor hun har siddet i 1½ år, da politiet ringede og bad dem kalde en person over højtaleren. Vidnet kaldte derefter personen ud over højtalerne og efter et lille stykke tid ankom personen, som vidnets kollega, **Vidne 6 (V6)**, tog sig af. Så vidt vidnet huskede, ringede kollegaen tilbage til politiet, hvor hun blev bedt om at holde personen hen med snak, indtil tolderne var nået derhen. Vidnet forklarede, at hun selv var optaget af andre ekspeditioner, og derfor ikke havde set så meget.

Foreholdt afhøringsrapport af 10. maj 2008, sagens bilag 32-1, hvoraf fremgår følgende:

"Meget kort tid efter dette opkald rettede en kvinde personlig henvendelse til informationsskranken, hvor hun på meget dårligt engelsk meddelte, at hun var den kaldte kvinde.

Den pågældende kvinde henvendte sig til afhørtes kollega, der stod lige ved siden af afhørte.

Men hun havde virket spørgende, da hun henvendte sig og derfor havde de anmodet om at se hendes pas for at være sikker på navnet.

Kvinden havde afleveret passet og var blevet stående uden at hun virkede hverken bange eller skræmt. Afhørte oplyste, at det var hendes kollega — **V6**, som efterfølgende ringede til politiet, ligesom det også havde været **V6**, som havde modtaget passet fra kvinden."

bekræftede vidnet at have forklaret som anført....".

Vidne 6 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...Vidnet forklarede forevist foto, sagens bilag E1, at hun havde været på arbejdet den pågældende dag i lufthavnen, og at hun og kollegaen, Vidne 5, havde stået bag den skranke i ankomsthallen, som ses på billedet, da kvinden henvendte sig. Kollegaen blev bedt om at kalde kvinden over højtaleren. Kollegaen sagde til vidnet, at de skulle kalde politiet, hvis kvinden henvendte sig. Kvinden viste sig at være lige i nærheden af informationen, da hun blev kaldt i højtaleren, og hun gik straks hen derhen. Kvinden sagde til vidnet, at hun havde hørt sit navn blive råbt op. De kunne ikke kommunikere så godt, for kvinden talte meget lidt engelsk. Vidnet bad om at se kvindens pas og fik det forevist. Vidnet ringede til politiet og sagde, at kvinden stod i informationen. Betjenten spurgte i telefonen, om kvinden havde noget bagage. Vidnet måtte lige rejse sig op for at kunne se det hen over skranken. Vidnet svarede betjenten, at kvinden havde 2 stykker bagage. Betjenten blev meget interesseret og han gav vidnet besked på at holde på kvinden, indtil politiet nåede derhen. Kvinden virkede forladt. Det sker tit i lufthavnen, at der er folk, som ikke bliver afhentet, og som virker som "Palle Alene i Verden". Sådan virkede kvinden.

Foreholdt afhøringsrapport af 10. maj 2008, sagens bilag 32-2, hvoraf fremgår følgende:

"På grund af de dårlige kommunikationsmuligheder, så havde det været vanskeligt at forstå noget, men hun havde heller ikke sagt noget, blot afventet. Kvinden havde ikke virket bange, men måske lidt trykket eller nærmest som en stakkel!",

bekræftede vidnet at have forklaret som anført og forklarede, at hun havde forsøgt sig på engelsk, spansk og tysk, men at kvinden ikke rigtigt havde forstået noget....".

Oplysningerne i sagen.

Sagens baggrund.

Den 8. januar 2008 ca. kl. 17.30 blev Tiltalte 2 udtaget i en stikprøvekontrol i toldslusen i ankomsthallen i Københavns Lufthavn af en tolder, Vidne 1, som ved sin undersøgelse af T2's kuffert fandt knap 5 kg heroin gemt i en dobbeltbund i kufferten. Vidne 1 og hans kollega, Vidne 3, tilkaldte derefter politiet, som kom til stede kl. 18.15 og foretog anholdelse af T2, hvilket skete kl. 18.17.

Under politiets afhøring af T2 ude i lufthavnen oplyste T2, at han var indrejst i Danmark sammen med Tiltalte 1. Perso-

nalet i informationen i ankomsthallen blev af politiet bedt om at efterlyse **Tiltalte 1** i højtaleren, hvilket skete kl. ca. 20.15. Kort efter indfandt **Tiltalte 1** sig ved informationen, hvor hun talte med en af de ansatte vidnet, **Vidne 6**, der ringede tilbage til politiet og oplyste, at den efterlyste kvinde nu havde henvendt sig. Tolder **Vidne 3** afhentede herefter **Tiltalte 1** i informationen og bragte hende til toldslusen, hvor politiet foretog anholdelse af hende kl. 20.30. Ved den efterfølgende undersøgelse af **Tiltalte 1's** bagage, som bestod af en rød sportstaske samt en kuffert, der var magen til **T2's**, blev der fundet knap 5 kg heroin, som lå gemt i en dobbeltbund i kufferten.

De tiltalte var ankommet til København lufthavn med fly fra Izmir via Istanbul i Tyrkiet. De tiltalte var den 2. januar 2008 udrejst fra Holland, hvor **T2**, der er af tyrkisk oprindelse, bor, til Istanbul i Tyrkiet. **Tiltalte 1** er rumæner og bosiddende i Rumænien, men hun havde opholdt sig i Holland sammen med **T2**.

Øvrige oplysninger.

Det fremgår af Kriminalteknisk erklæring af 24. januar 2008, at heroinen i **T2's** kuffert, KT 1-3-5, blev opvejet til 4,793 kg. og at kufferten havde en bruttovægt på 12,882 kg. inkl. heroin, men ekskl. tøj. Det fremgår endvidere, at heroinen i **Tiltalte 1's** kuffert, KT 2-6-8, blev opvejet til 4,885 kg. og at kufferten havde en bruttovægt på 13,115 kg. inkl. heroin, men ekskl. tøj

Det fremgår af erklæring af 30. januar 2008 fra Retskemisk Afdeling, at heroinen i **T2's** kuffert havde en renhed på 57 % og at heroinen i **Tiltalte 1's** kuffert havde en renhed på 59 %.

Der er under sagen dokumenteret fotos af kufferterne og indholdet, hvoraf fremgår, at kufferterne er magen til hinanden, og at heroinen lå pakket i plastikposer på identisk måde og i begge tilfælde lå skjult i kuffertbunden. Kufferterne er endvidere forevist for retten.

Det fremgår af erklæring af 25. januar 2008 fra DNA- og Fingeraftrykssektionen, at der ikke er fundet brugelige fingeraftryk på plastikemballagerne omkring heroinen.

Der er endvidere dokumenteret stillbilleder fra videoovervågningen i lufthavnen, der viser de tiltaltes færdene frem mod toldslusen i ankomsthallen.

Der er dokumenteret teleoplysninger vedrørende 2 danske SIM-kort fra Telia med numrene **Tlf nr. 2** og **Tlf nr. 3**, som ved anholdelsen blev fundet i **Tiltalte 1's** røde sportstaske.

Personlige oplysninger.

Udlændingesservice har den 30. maj 2008 afgivet i det væsentlige enslydende udtalelser vedrørende de tiltalte. Af udtalelsen vedrørende [Tiltalte 1] fremgår: "Nationalitet: Rumænien" og af udtalelsen vedrørende [Tiltalte 2] fremgår: "Nationalitet: Nederlandene.". I Udtalelserne hedder det endvidere:

"Opholdsgrundlag og længde

Det er oplyst, at pågældende indrejste i Danmark den 8. januar 2008.

Pågældende har ingen opholdstilladelse i Danmark, og der er ikke registreret nogen sag hos Udlændingesservice/Statsforvaltningerne.

Idet pågældende ikke er tilmeldt folkeregistret eller har indgivet ansøgning om EU/EØS-registreringsbevis, har han således ikke lovligt ophold i Danmark i udvisningsbestemmelsernes forstand, jf. herved bestemmelsen i udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændingesservice er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden straffetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26-forhold

[Tiltalte 1] ([Tiltalte 2]) har efter det oplyste ingen tilknytning til Danmark. Der er ikke i øvrigt forhold, som omhandlet i § 26, stk. 1, der taler imod udvisning.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en indlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-7, medmindre de i stk.1 nævnte forhold taler afgø-

rende derimod.

Udlændingesservice skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EF-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØSstatsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 10 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk.1 nævnte hensyn, kan Udlændingesservice tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet."

Ingen af de tiltalte er tidligere straffet her i landet.

Tiltalte 1 har under sagen været frihedsberøvet fra den 8. januar 2008, herunder i isolation i perioden fra den 9. januar 2008 til den 6. februar 2008.

Tiltalte 2 har under sagen været frihedsberøvet fra den 8. januar 2008, herunder i isolation i perioden fra den 9. januar 2008 til den 11. februar 2008.

Rettenes begrundelse og afgørelse.

Efter resultatet af bevisførelsen har retten lagt til grund, at de tiltalte indrejste sammen i Danmark den 8. januar 2008 med fly fra Izmir via Istanbul i Tyrkiet til Københavns Lufthavn, hvortil de ankom om eftermiddagen, at de tiltalte begge var i besiddelse af en kuffert, der magen til den andens, da de blev tilbageholdt af toldere og politiet, og at kufferterne hver især indeholdt ca. 5 kg heroin pakket på identisk måde, og som lå skjult i kuffertbunden.

Henset til den meget betydelige værdi, som heroinen repræsenterer, har retten fundet det helt usandsynligt, at nogen bagmand kan have overladt kufferterne til uvidende kurerer. Under hensyn til, at kufferterne er ens og var pakket på identisk måde, har retten lagt til grund, at heroinen i de to kufferter må have forbindelse med hinanden og have samme afsender.

De tiltalte har hver især forklaret, at de var uvidende om heroinens tilstede-

værelse. **Tiltalte 2** har endvidere forklaret, at det efter hans opfattelse er medtiltalte og hendes familie, der står bag indsmuglingen, fordi det var medtiltalte, der skaffede kufferterne, mens de var i Tyrkiet.

Efter de tiltaltes forklaringer sammenholdt med de i øvrigt foreliggende oplysninger har retten ikke fundet, at nogen af de tiltalte er fremkommet med fornuftige, sandsynlige, sammenhængende eller troværdige forklaringer på, at de skulle have været uvidende om, at de indrejste i Danmark med i alt ca. 10 kg. heroin i kufferterne. Retten har derfor tilsidesat de tiltaltes forklaringer som utroværdige og har i stedet lagt til grund, at de tiltalte har haft det til domfældelse fornødne forsæt til i forening at indføre heroinen i Danmark som nærmere beskrevet i tiltalen.

Retten har herved især lagt vægt på, at de tiltalte skiftede tasker til kufferter undervejs på rejsen, idet de ved udrejsen fra Holland kun medbragte sportstasker, at de efterlod den ene sportstaske i Tyrkiet, og at deres forklaringer om, at **Tiltalte 1** kun havde medbragt lidt tøj ved udrejsen, fordi **T2** ville købe tøj til hende i Tyrkiet, forekommer usandsynlige og utroværdige, når henses til begge forklaringer om, at de ikke havde indkomster i efteråret 2007 og på oplysningerne om **T2's** rejseaktiviteter til Danmark og Brasilien i samme periode. Retten har endvidere lagt vægt på, at de tiltalte har afgivet divergerende, og for **T2's** vedkommende tillige skiftende forklaringer om, hvordan de kom i besiddelse af kufferterne.

Retten har endvidere lagt vægt på, at de tiltalte ikke har redegjort på fornuftig måde for formålet med rundrejsen i Tyrkiet og indrejsen i Danmark. De tiltalte har hver især forklaret, at de fulgtes viljeløst med den anden uden, at hverken rejsens formål eller bestemmelsessteder var nærmere fastlagt i forvejen. Henset til oplysningerne om **T2's** rejser til Danmark i september, oktober, november og december 2007 samt til Brasilien i december 2007, som **T2** ikke har redegjort nærmere eller sammenhængende for, sammenholdt med teleoplysningerne, de tiltaltes indbyrdes modstridende forklaringer om hinandens roller og navnlig fundet af ca. 5 kg. heroin i tiltaltes kuffert, finder retten, at **Tiltalte 2's** forklaring om, at han var drevet af sin forelskelse i **Tiltalte 1** og at det var hende, som i alle forhold satte kursen på turen, er dybt utroværdig.

For så vidt **Tiltalte 1's** forklaring har retten ligeledes fundet, at hendes forklaring om formålet med rundrejsen er dybt utroværdig, når henses til, at hun ikke rejste tilbage til Rumænien, da hun ikke fik arbejde i Holland, selvom hun har forklaret, at hun hele tiden var i tæt telefonforbindelse med sin familie, at hun har en 4-årig datter i Rumænien, at hendes bror tidligere havde været i Holland på besøg hos **T2** at familierne kendte hinanden, og at hun selv havde arbejdet i udlandet tidligere. Retten har endvidere lagt vægt på, at hun under den første afhøring hos politiet direkte adspurgt forklarede, at hun ikke vidste, om **T2** havde været i Brasilien, selvom hun vidste, at han lige havde været der, at de tiltalte gik ud gennem toldslusen hver for sig

og på videoovervågningen ses tale sammen på vejen derhen, at tiltalte bl.a. bar på 4 SIM-kort og 2 mobiltelefoner, på de tiltaltes indbyrdes modstridende forklaringer om hinandens roller og navnlig på fundet af ca. 5 kg. heroin i tiltaltes kuffert. Retten har således ikke fundet, at **Tiltalte 1** har redet gjort på fornuftig og troværdig måde hverken for sit ophold i Holland sammen med **T2** eller for turen til Tyrkiet og Danmark sammen med ham.

Det bemærkes især, at retten ikke har fundet, at det forhold, at **Tiltalte 1** frivilligt henvendte sig i informationen med sin kuffert med heroin, da hun blev efterlyst i højtalerne, giver anledning til begrundet tvivl om hendes forsæt. Retten har herved udover det, der er anført ovenfor, lagt vægt på, at tiltalte har forklaret, at **T2** sagde, at han ville komme senere, fordi han skulle tale med nogen i informationen, at **Vidne 6** har forklaret, at tiltalte netop befandt sig lige i nærheden af informationen, da hun blev efterlyst i højtalerne, at tiltalte selv har forklaret, at hun ikke anede uråd og troede, at det var **T2** der søgte hende, og at tiltalte gennem flere timer forholdt sig passivt afventende i ankomsthallen.

På dette grundlag findes de tiltalte skyldige i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes for hver af de tiltaltes vedkommende til fængsel i 9 år, jf. straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, 2. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 749 af 1. juli 2008 om euforiserende stoffer (tidligere bekendtgørelse nr. 698 af 31. august 1993) § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 3.

Retten har ved strafudmålingen lagt til grund, at de tiltalte var kurerer. Retten har herudover lagt vægt på på stofmængden. Retten har ikke, som sagen foreligger oplyst, fundet noget grundlag for at udmåle straffen forskelligt for de to tiltalte.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Påstanden om udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt, idet udlændingelovens § 26 ikke findes til hinder herfor, ligesom retten finder, at forholdet under hensyn til dets karakter, indebærer en sådan aktuel trussel mod den offentlige orden og sikkerhed, at de tiltalte bør udvises, selvom de er EU-borgere, jf. udlændingelovens § 2, stk. 3.

Thi kendes for ret:

Tiltalte 1

straffes med fængsel i 9 år.

Tiltalte 2

straffes med fængsel i 9 år.

Hos de tiltalte konfiskeres

- 9.660 gram heroin,
- 2 kufferter, mrk. Eminent,
- et Lebara simkort (Tiltalte 2),
- 2 Telia simkort,
- et Debitel simkort,
- en mobiltelefon mrk. Nokia,
- en mobiltelefon mrk. Philips og
- en mobiltelefon mrk. Samsung

Tiltalte 1 udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte 2 udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte 1 skal betale sagens omkostninger, herunder 68.390 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Jakob Juul.

Tiltalte 2 skal betale sagens omkostninger, herunder 67.600 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Laue Traberg Smidt. Et tidligere udlagt salær på 1.200 kr. + moms til den tidligere beskikkede forsvarer, advokat Jakob Juul, udredes endeligt af tiltalte. Et tidligere udlagt salær på 27.000 kr. + moms til den tidligere beskikkede forsvarer, advokat Forsvarer 1, udredes endeligt af tiltalte.

Dommer

